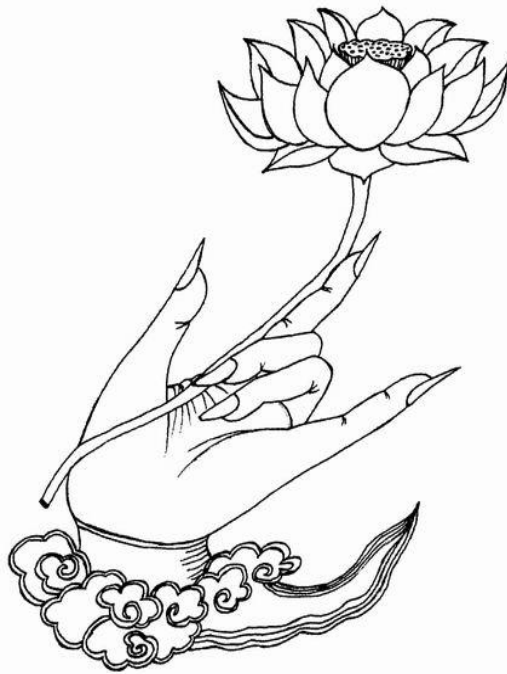

*Trực
Truyền
Tâm
Pháp*

*Tập 13
Bạch Mã*

Cuốn Sách Này Của:.....

.....

SĐT:.....

Gmail:.....

Địa Chỉ:.....

.....

Kí Tên:

LỜI GIỚI THIỆU CỦA TÁC GIẢ BẠCH MÃ

Chúng ta thường làm nghĩ rằng, việc thành Phật thì sẽ không còn cảm xúc gì nữa, tâm tình sẽ như gỗ đá, không còn thương cảm gì với chúng sinh nữa cả,... . Thế nhưng, hoàn toàn không phải vậy, thành Phật rồi, lại tràn đầy tình thương, tình thương ấy lại còn vô bờ bến đối với hết thảy chúng sinh vạn vật... . Chúng ta phải phá bỏ đi định kiến ấy, để Phật trở nên gần gũi với chúng ta hơn, lúc nào chúng ta cũng nghĩ đến Phật, theo một cách thật nhẹ nhàng và thân quen,..., từ đó, mà trong cuộc sống hàng ngày của mình, mỗi người sẽ có được sự thức tỉnh cần thiết để tu hành, để đối nhân xử thế trong đời được tốt hơn,... .

Thành Phật, cũng không phải việc xa lìa thế tục, biến mất đi, và không còn tồn tại..., nếu xa lìa, biến mất, và thành thứ không còn tồn tại..., thì ý nghĩa của sự từ bi, bất sanh bất diệt, vĩnh hằng..., chẳng phải cũng vô nghĩa theo rồi hay sao?,... .

Vì muốn cho đại chúng hiểu hơn về Phật, được cảm thấy gần gũi hơn với Phật, sau cùng, là nhận ra được "chất Phật" trong chính mình,..., cho nên, Bạch Mã viết thành tập sách này, mong rằng, qua những lời ngắn gọn, nhưng Quý Vị có thật nhiều chiêm nghiệm và tỏ sáng, đời sống và đời tu ngày càng được viên mãn !

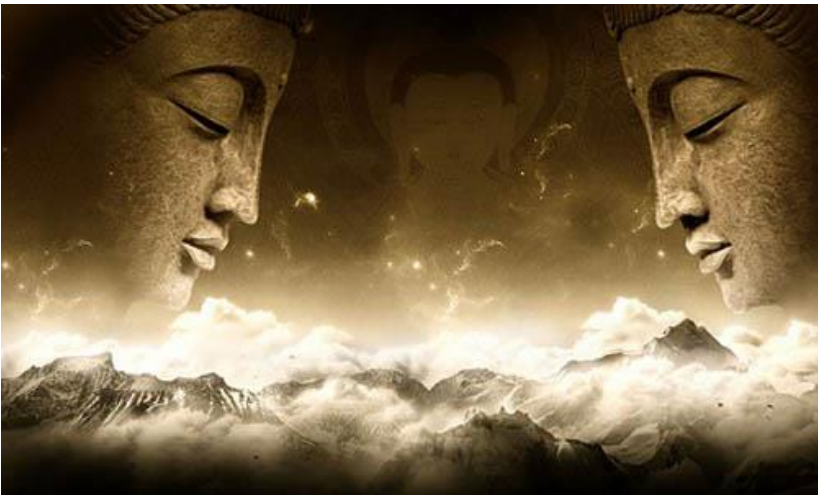
LỜI NÓI ĐẦU

Trực Truyền Tâm Pháp, không chỉ là một vị nào đó đã thành Phật, và quay lại để trao truyền chánh pháp với một người bình thường, chưa giác ngộ, giống như việc cha luôn muốn đi tìm con, thầy luôn muốn đi tìm trò... để mọi người, vạn vật... luôn được chia sẻ, gắn kết, xum vầy... .

Quan trọng hơn, đó là sự tỏ sáng của Phật Tánh trong mỗi chúng sinh vạn vật,..., để chính người đó an ủi được chính mình, lấy lại được sức mạnh, trí tuệ, lòng từ bi... vốn có của chất Phật nơi chính mình, **kích hoạt năng lượng sống tích cực** để tâm trí dần trở nên thanh thoát và an vui,... .

Trực Truyền Tâm Pháp, sẽ lấy lòng từ bi thông qua câu từ ngắn gọn, xúc tích để biểu đạt, giúp cho Quý Vị **đả thông** được tâm trí, cũng như sự khổ đau, phiền muộn..., giúp Quý Vị tự yêu quý được chính mình cũng như vạn vật xung quanh,..., từ đó, phá bỏ được ranh giới của Thánh và Phàm, Phật và chúng sinh,..., không còn sự chia cách, ngăn ngại, phân biệt... gì nữa, đời và đạo, tự nhiên sẽ được dung thông, vạn sự

*minh bạch,... . Tâm trí được khai sáng rồi, thì nó sẽ tự động đi đến **sự tỉnh thức của Phật Tánh**, nếu một người có thể luôn sống với sự tỉnh thức, thì ngày thành đạo sẽ chẳng còn xa vời với vị ấy nữa đâu !*

LỜI KHAI TÂM

Thông thường, khi đưa đạo pháp vào thế gian, hay đơn giản là sự trao truyền kiến thức, từ đó mà người khác có thể tiếp nhận và làm theo, với mục đích, là cải thiện nhân tâm con người và xã hội..., thì cần phải trải qua 4 bước cơ bản, là "Đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm". Đây chính là "công thức" để thay đổi nhận thức của một con người... theo hướng tốt đẹp.

Khi chúng ta muốn thay đổi nhận thức một ai đó, ta không thể nói thẳng lí đúng mà mong người có thể thay đổi liền, đó chỉ là cách làm của kẻ độc quyền, độc đoán, gia trưởng, hạn hẹp, nóng vội, và chưa biết cách giáo dục, hoằng pháp,..., nếu chỉ có thế mà thành công, thì Phật đã làm xong lâu rồi, ai cũng thành Phật hết rồi. Người có tấm lòng yêu thương, nhường nhịn, có trí tuệ lớn, và biết cách giáo dục, hoằng pháp,..., họ sẽ không làm như vậy.

Muốn thay đổi ai đó, **trước hết phải đồng tâm**, nghĩa là biết lắng nghe mọi ý kiến của họ, có cái **"đức nhường lí lẽ"** mà chấp nhận mọi cái mà họ cho là đúng, là phải, là hợp lí..., bởi xét tới tận cùng, như lời Phật dạy, **"vạn pháp giai không"**, đã không thì làm gì cần bàn đến đúng sai?... , do vậy, cái đồng tâm của Phật không phải tranh ý, mà là cái đức nhường lí lẽ, bởi thấu đạt chân lí tối thượng vậy. **Chỉ có nhường người lí lẽ, mới có thể an tâm được cho người**, không nhường người lí lẽ, người sẽ bất an, và bản thân ta thì còn bản ngã, còn bản ngã thì mới tranh hơn với người, không đứng ở chỗ Phật đứng. Làm người an tâm người mới có tĩnh tâm, người không an tâm thì người sẽ hỗn loạn, không có được tĩnh tâm. **"Muốn đồng tâm với người..., điều cốt lõi phải có nhẫn nhịn, muốn an tâm với người... điều cốt lõi phải có từ bi, muốn tĩnh tâm với người..., điều cốt lõi phải có trí huệ"**. Một người truyền đạt chân lí cho người khác..., **phải hội tụ đủ ba điều kiện cần này** thì việc truyền tâm là việc dễ dàng làm được, nếu **đầy đủ pháp duyên** rồi, thì việc truyền tâm đương nhiên làm được, chỉ là vào thời điểm nào mà thôi.

Như trong Phật Pháp, có rất nhiều pháp môn tu tập để đưa người tu hành chứng đắc Phật quả,... . Mỗi một phương pháp, người thầy đều thường nói rằng, "đây là phương pháp duy nhất đối với con, có thể giúp con chứng đắc Phật quả", mọi con đường khác đều là hư giả, đều không đúng pháp, đi lâu hơn... để làm gì?, đó là để người tu hành chuyên tâm vào một con đường, đó là việc "chấp pháp". "Có chấp pháp mới có hành pháp, có hành pháp mới có đắc pháp". "Điều quan trọng nhất của chấp pháp là chuyên chú, điều quan trọng nhất của hành pháp là tinh cần, có chuyên chú, có tinh cần, ắt đắc pháp".

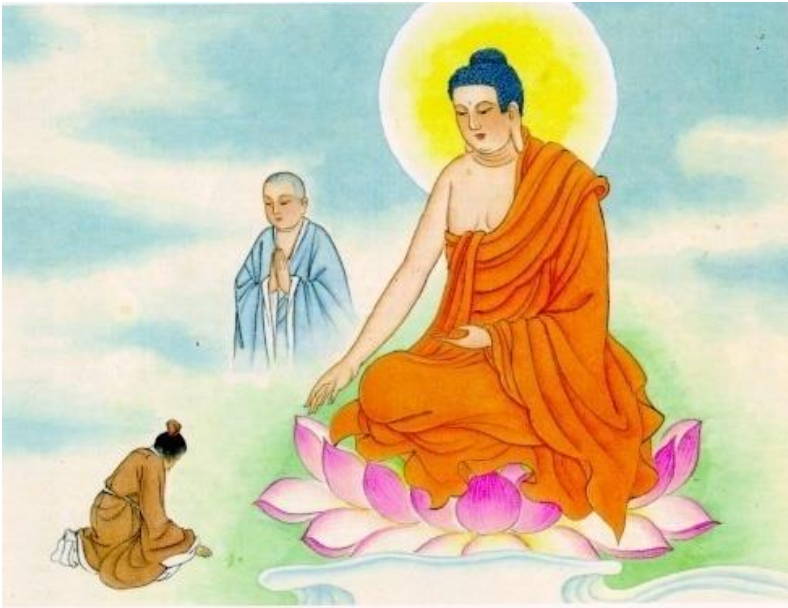
Quả thực, con đường nào cũng sẽ thành tựu cả. Phật Pháp dạy, "không có pháp nào không phải là Phật Pháp", ý nghĩa là không có sự phân biệt và chấp trước các pháp, mọi pháp đều bình đẳng, bởi vốn cái bản chất chung của các pháp đều không có thực, kể cả các pháp thành Phật..., "nó chỉ là phương tiện để đưa người tu hành thể nhập Tự Tánh, lìa bỏ phiền não (vọng tưởng, phân biệt, chấp trước...)", khi thể hội được Tự Tánh rồi, thì các pháp kia, pháp nào không phải

pháp tối thượng, pháp đệ nhất?... . "Khi thể nhập được tri kiến Phật rồi, thì ai không phải Phật?, lời nào là có thật?...".

Sở dĩ người tu hành quá nặng nề và luẩn quẩn trong các pháp bởi tâm trí còn bị giới hạn bởi không gian, thời gian, mọi cảnh duyên..., nhưng đối với Phật, Bồ Tát... sự tồn tại của vũ trụ vô biên vô tận, thời gian không gian... đó cũng chỉ vồn vện như một sắc na sinh diệt mà thôi, có gì mà không buông bỏ được?... . Một tâm lượng rộng lớn như vậy, việc truyền tâm mới thực sự dễ dàng hơn, không có mâu thuẫn với bất kì ai cả, và vấn đề lĩnh hội được pháp đối với người nhận chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

"Một lời nói ngắn gọn, mà có thể bao hàm hết cả 4 bước chính này", là "đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm", lại phải chất chứa cả cái tình và cái lí của thế gian, cũng như lí tưởng của sự giải thoát, giác ngộ... ở kẻ tu hành, đó là điều không hề dễ dàng chút nào,... . Tuy nhiên, tác giả sẽ cố gắng chắt lọc trong tư duy, và tạm dùng danh từ "Ta (chân tâm, Phật tánh,...)", để truyền đạt lại cho quý vị một cách tốt nhất. Cũng chính vì lời ngắn gọn, nên thâm ý sẽ được tích tụ và ẩn

dụ sâu xa, dùng nhiều đến thiền ngữ..., đòi hỏi quý vị phải có sự lắng tâm nhất định mới có thể chiêm nghiệm. Mỗi một căn cơ, sẽ có những trải nghiệm và thể hội khác nhau, tuy nhiên, **quý vị chỉ cần thả lỏng tâm trí, vô tư đón nhận, thì sẽ có được sự lĩnh hội tốt nhất !**

"Ta đi tìm con, đã từ vô thủy, khi mà thiên địa này còn chưa hình thành,..., con đã luân hồi vô lượng kiếp trong đó rồi, cho đến nay, con vẫn còn mang thân tứ đại, rồi sau này, vẫn có thể tiếp nối đến vô lượng kiếp,..., ta vẫn chưa hề rời xa con, bởi ta ở bên trong con.

Ta luôn thấy được con, trong từng ý nghĩ, hành vi, và việc làm của con, phúc họa, gian nan, trầm luân trong lục đạo,..., ta đều cùng con trải qua,..., ta nhiều lần thấy con trong các hình tướng, từ khi con còn đở hỏn, cho đến khi con già nua và chết,..., ta vẫn chưa hề rời xa con, cũng bởi vì ta luôn ở bên con" !

Lời tâm truyền số 3601

Thưa thầy: Là tâm sanh tất cả, hay tất cả sanh tâm ạ?

Nào ngờ Tự Tánh(Chân Tâm) "**năng sanh vạn pháp**". Vạn pháp "**từ tâm mà tưởng sanh**". "**Tâm GIÁC thì pháp diệt, tâm MÊ thì pháp(vọng tâm) sanh**".

Lời tâm truyền số 3602

1 người phàm phu thì khó mà tu được, khi còn cơm áo gạo tiền, nợ nần, tình cảm... ạ?

*Vậy thì bỏ cái phàm phu đấy đi thôi,
GIỮ LÀM GÌ?*

Lời tâm truyền số 3603

Con không thể nào ngừng nổi suy nghĩ ạ?

Buông luôn cái vọng tâm "không thể nào ngừng nổi" đó đi, tất cả lập luận, đều là "sự lừa gạt của bản ngã".

Lời tâm truyền số 3604

Thấy, nghe, hay, biết... rõ rõ ràng ràng mà không khởi vọng tình vọng tưởng, chứ không thể có Tai mà không nghe được, phải không ạ?. Không có Tai thì có nghe được nữa không?.

Nên phân biệt được giữa **Tai nghe** và **Tánh Nghe**. Tánh Nghe thì thanh tịnh, không vọng..., nhưng Tai Nghe chỉ khi đạt đến lục căn thanh tịnh (Tướng nghe đồng Tánh Nghe) thì mới thanh tịnh, không vọng... . Tướng nghe "**chưa thanh tịnh**" thì cần đến Tai, nhưng Tánh Nghe thì đồng Chư Phật, Bồ Tát..., "**chẳng cần đến thứ ngũ uẩn giai không đâu**".

Lời tâm truyền số 3605

Vậy làm sao để không lọt vào vô kí ạ?

Không làm sao cả, để tâm thư thái, trong lặng... "dù ở bất kì hoàn cảnh nào" là đủ. Vô kí là "theo vọng mà quên chân(Chân Tâm)", không quên Chân, hằng tỉnh sáng thì không còn vô kí, vọng động, phiền não... nào cả.

Lời tâm truyền số 3606

Nếu tâm Con không còn gì thì khác nào cục đá ạ?

Đại đạo thì vô tình, vô cảm, vô thức, vô vọng, và vô tướng... . Cục đá vẫn còn tướng, còn tướng thì còn vọng, còn tình, còn thức, còn cảm... .

Lời tâm truyền số 3607

Tâm tức Phật, vậy cái gì là Phật ạ?

Đã biết "**Tâm tức Phật**" còn hỏi Phật là cái gì?. Phật cũng tức Tâm, còn là cái gì nữa?. Nhưng phải hiểu đây là **CHÂN TÂM** thì Phật này mới tức là Tâm, Vọng Tâm thì là Ma... chẳng phải Phật.

Lời tâm truyền số 3608

Thầy là Phật Tử hay người Xuất Gia ạ?
Ta không phải Phật Tử, cũng chẳng phải người Xuất Gia. Ta không là gì cả, ĐỪNG CHẤP TƯỞNG.

Lời tâm truyền số 3609

Chỉ có ngưng thở mới đóng được các căn phải không ạ?

Có những người chết(ngưng thở) rồi, nhưng **ý thức(ý căn) vẫn còn**, họ nghĩ tưởng về cuộc đời của chính mình mà vẫn rơi nước mắt(cảm xúc...). **Đóng các căn, không phải là làm cho cái thân chết đi, hay không quan tâm đến sự tồn tại của tướng..., mà là "thấy như không thấy, nghe như không nghe, ngửi như không ngửi...", "không khởi tâm chấp trước, hay suy diễn thêm về trần cảnh", thì CHÂN TÂM RỎNG LẶNG TRONG SÁNG HIỆN BÀY. CĂN TƯỚNG HAY TRẦN CẢNH, CHẴNG DÍNH DÁNG GÌ ĐẾN CHÂN TÂM, BẢN TÁNH CẢ.**

Lời tâm truyền số 3610

Nếu Con gặp nhiều gian nan, khổ ải... quá, thì đó là lúc các nghiệp ập về, thân tâm khó mà gánh nổi thì Con hãy nương nhờ oai lực của các ngài, nhớ niệm hồng danh của các ngài mà quay đầu, mà vượt qua.

Lời tâm truyền số 3611

Giới hạn của đức hạnh là gì ạ?

Đó chính là lúc khởi "**tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến...**" lên, là lúc chẳng thể bao dung và tha thứ... được cho người khác hay đối với chính mình.

Lời tâm truyền số 3612

Người mù, điếc, câm, hay người chết thì các căn liệu có ngừng ạ?. Thế nào là Thanh Tịnh ạ?

*Dù mù thì mắt vẫn có thể **nhìn thấy bóng tối**,... .*

*Dù điếc thì Tai vẫn có thể **nghe thấy sự tĩnh lặng**,... .*

*Dù câm thì vẫn có thể tự nói với bản thân những **lời không có âm thanh** trong đầu,... .*

*Dù chết đi nữa nhưng **thần thức vẫn bất diệt**, chủng tử nghiệp thức vẫn còn thì vẫn thọ thân trong lục đạo..., bất kể thân nào thì cũng đầy đủ lục căn trong đó cả,... .*

... .

Sự thanh tịnh, không phải là có hay không có lục căn, mà khi lục căn tiếp xúc với lục trần mà không khởi tạo thêm ý niệm, không chạy theo nghiệp thức cũ hay trần cảnh..., thì **NGAY ĐÓ THANH TỊNH**(gọi là **LỤC CĂN THANH TỊNH**). **LỤC CĂN THANH TỊNH THÌ ĐỒNG TỰ TÁNH THANH TỊNH TRONG MỖI CHÚNG SINH, VẠN VẬT.**

Lời tâm truyền số 3613

Mắt nhắm lại Tánh Thấy có theo đó diệt không ạ?

Câu hỏi cho thấy có tâm phân biệt giữa Mắt và Tánh.

Thực ra, Mắt và Tánh không hai không khác. Khi đã thật sự nhận ra tâm thanh tịnh, thì bất kể thứ gì mắt nhìn, cũng đều thanh tịnh cả, **"tâm tịnh thì mắt Tai mũi lưỡi thân ý đều thanh tịnh cả"**, khi đó lục căn thanh tịnh ấy chẳng khác gì Chân Tâm tự tánh cả, Tánh Tướng đồng nhau chẳng khác. Nếu tâm không tịnh, thì mắt có nhắm hay mở thì cũng sanh tâm phiền não, phân biệt, dấy niệm lên,... . Nếu hoàn toàn thanh tịnh, thì làm gì có ý niệm nào về mắt hay về tánh?, không còn 1 niệm nào cả, tâm ấy mới chính là tâm thanh tịnh của tất cả.

Lời tâm truyền số 3614

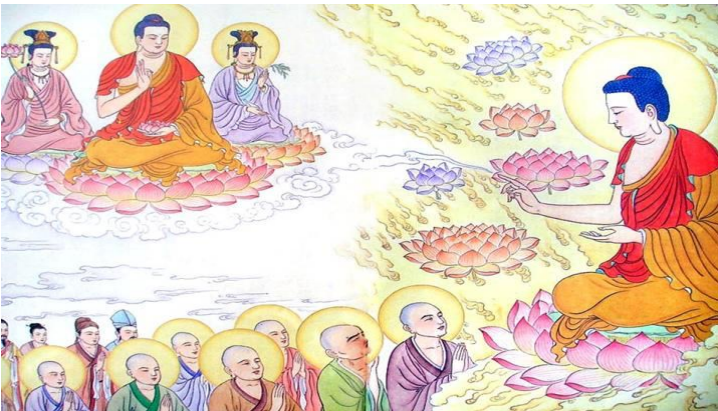
Không có việc thiện nào trong quá khứ mà Như Lai chưa làm. Cũng không có việc ác nào trong quá khứ mà Như Lai chưa làm. **Thiện ác trong 6 nẻo luân hồi, không giúp Con giác ngộ và giải thoát. Thứ duy nhất giúp Con giác ngộ và giải thoát, LÀ TÂM THANH TỊNH BẤT NHIỄM THIỆN ÁC...** ở nơi Con.

Lời tâm truyền số 3615

Tâm Con cứ giao động và suy nghĩ lung tung ạ.

Tâm nào thấy được những suy nghĩ, giao động.. ấy?. **Cái thấy biết những thứ ấy chính là Chân Tâm không giao động, không suy nghĩ...**, sống với Chân Tâm thì Thanh Tịnh, những thứ thấy biết ra bên ngoài đều là thứ hư ảo, biến đổi, vô thường..., không cần chấp nhất, "**kể cả nó là thứ mình thấy trong đầu(phiền não)**".

Lời tâm truyền số 3616

Thầy là ai ạ? Sao thầy nói đều đi vào tâm Con?.

Ta chính là Quý Vị, Quý Vị cũng chính là Ta.

Lời tâm truyền số 3617

Nửa căn cũng không đóng được phải không ạ?

Căn chính là tướng, vô tướng thì vô căn, vô tướng thì căn ở đâu?. Tâm thanh tịnh chính là vô tướng, tâm thanh tịnh chính là vô căn. Sống với tâm thanh tịnh, thì lìa các căn các trần... rồi vậy.

Lời tâm truyền số 3618

Tâm tham sân si... của Con, tốt nhất Con hãy chỉ tham sân si... với chính mình Con (nếu chưa thể buông xả được nó), **bất kể ai cũng không nên ảnh hưởng ra họ, bắt họ phải chịu đựng cùng, tham sân si... cùng Con, thì Con cũng đã là người tốt lắm rồi. Ta chỉ mong điều đơn giản thế với Con thôi. Bắt ép người khác theo mình "dù chỉ 1 niệm" thì cũng đã thành kẻ độc ác rồi.**

Lời tâm truyền số 3619

Những người sống thực vật thì họ thành Phật hết sao ạ?

Không giống nhau. Người tu thì biết buông xả, buông xả đến tột cùng thì không còn gì cả, vào chỗ **TỊCH TỊNH, NIẾT BÀN, KHÔNG CÒN CĂN THỨC, TƯỚNG TRẠNG...** . Còn người sống thực vật, có tu không? có buông không? thân thì bất động nhưng nghiệp thức vẫn không ngừng khởi sinh, phiền não, không biết buông xả,... . **1 người là tiến về sự giải thoát, 1 người thì chìm trong nghiệp thức luân hồi,..., GIỐNG NHAU CHĂNG?**

Lời tâm truyền số 3620

Bản tánh của Con đứng ngoài tất cả các chúng sinh, kể cả chính Con. Hãy như đứng ra ngoài tất cả mà thương lấy tất cả chúng sinh ấy, mà chúng sinh nên thương đầu tiên lại là cái thân xác của Con đấy, **HÃY ĐỐI XỬ VỚI NÓ TỐT 1 CHÚT, BỞI NÓ ĐÃ CÙNG CON ĐI MỌI Nẻo ĐƯỜNG CON MUỐN ĐI SUỐT MẤY CHỤC NĂM TRỜI NGẮN NGỦI RỒI.**

Lời tâm truyền số 3621

Thưa thầy, tu pháp là không chấp vào pháp nữa, không chấp vào bản ngã nữa, thân này nữa, đúng không ạ?

Ngã, không chỉ là cái thân, thân chỉ là 1 phần của ngã. Ngã bao gồm cả "thân, thọ, tâm, và pháp"... đều là ngã cả. "Không còn chấp THÂN, buông xả hoàn toàn thì lục căn thanh tịnh... . Không còn chấp THỌ, buông xả hoàn toàn thì hỷ xả an vui,... . Không còn chấp TÂM, buông xả hoàn toàn thì vô ngại tự tại,... . Không còn chấp PHÁP, buông xả hoàn toàn thì trí tuệ hanh thông,...".

Lời tâm truyền số 3622

Tâm, có phải là thương không ạ?

Thương, chỉ là 1 biểu hiện của Tâm. Ngoài thương, Tâm còn yêu, hận, ghét, thù, oán... nếu dính mắc, chấp giữ..., hoặc là sẽ Từ, Bi, Hỷ, Xả... nếu Tâm buông bỏ,... . Nhưng tất cả biểu hiện đó, dù tốt xấu thế nào cũng đều là Vọng Tâm chẳng phải Chân Tâm Thanh Tịnh. Chân Tâm thì Thanh Tịnh tuyệt đối không còn 1 biểu hiện nào cả, tuy nhiên, 1 khi nó hiển lộ rồi thì đều là đại trí đại thiện, không 1 chút dính mắc,..., "không dính mắc chính là không biểu hiện, là hiện mà như không hiện,...".

Lời tâm truyền số 3623

Thầy ơi, Con đã nhận ra giá trị của Tâm Thanh Tịnh rồi, nhưng Con vẫn muốn đi học hỏi, từ quá trình đó để nhận thức rõ ràng, tâm kiên định với những kết quả tạo ra, thì có bị bám chấp không ạ?

Cứ đi chơi đi, khi nào chơi chán thì "về nhà".

Lời tâm truyền số 3624

Hạnh của Bồ Tát đến thế gian vì người, không còn vì mình... phải không ạ?

Lành thay!

Lời tâm truyền số 3625

Con người, không nằm ngoài **THÂN, THỌ, TÂM, PHÁP**. Muôn chúng sinh, vạn vật... cũng đều không nằm ngoài Thân, Thọ, Tâm, Pháp ấy. Thân thọ tâm pháp của Con và tất cả chúng sinh vạn vật... đều đồng nhau không khác, **GỌI LÀ CÙNG CHUNG 1 PHÁP THÂN, HAY ĐẠI ĐỒNG**.

Lời tâm truyền số 3626

CHÂN TÁNH của Con **RỔNG LẶNG**, **TRONG SÁNG**. Chân Tánh của chúng sinh, vạn vật... cũng **đều RỔNG LẶNG VÀ TRONG SÁNG** như thế. Tất cả chúng sinh **LÀ CÙNG 1 PHÁP TÁNH NHƯ NHAU**. "Nếu tất cả nhận ra, thì cõi cực lạc của muôn chúng hiện tiền".

Lời tâm truyền số 3627

Con thắc mắc 1 điều, tu sao để thoát khỏi 6 nẻo luân hồi ạ?

*Tu, làm sao mà thóa khỏi luân hồi được? **KHÔNG TU**, mới có thể thoát khỏi luân hồi. Có phương pháp tu, chỉ là sự đối đãi của Bản Ngã. "Vô Tu, Vô Chứng..., thì Tâm Trong Sáng, Thanh Tịnh, chỗ đó là chỗ giải thoát luân rồi đấy".*

Lời tâm truyền số 3628

Tâm Thanh Tịnh là tâm như thế nào ạ?

Hiểu đơn giản thì: Tâm Thanh Tịnh là trạng thái tâm khi trong lặng, sáng biết, không có vọng niệm, hoặc không bị vọng niệm lôi kéo..., thì vẫn ở trong sự bình thản, an yên, không khởi các tâm tham sân si... khi đối cảnh tiếp duyên bên ngoài.

Lời tâm truyền số 3629

Vạn pháp, vạn duyên... **luôn tra khảo** tâm tính của Con, **giúp** cho Con thấy các điểm còn hạn chế của mình, **thường xuyên phản quan tự kỉ** sẽ giúp Con tiến bộ trong từng phút từng giây.

Lời tâm truyền số 3630

Không quán rõ vô thường, diệt tận tham sân si, buông rồi lại nhiễm, nhiễm rồi lại buông các tham sân si ấy, thì không thể nào đạt đến vô ngã, phải không ạ?

Lành thay!

Lời tâm truyền số 3631

Nếu chưa “đắc pháp không” thì không thể diệt pháp được, đúng không ạ?

Có “pháp không” để đắc sao?. **VÔ PHÁP, VÔ CẦN DIỆT PHÁP.**

Lời tâm truyền số 3632

Chỉ có những người có nghiệp rất nhẹ, dường như chỉ còn **biệt nghiệp** của riêng mình, không còn **cộng nghiệp** thì mới tránh khỏi những Tai nạn chúng của chính sinh phải trải qua. Con nên biết lấy những phước báu của chính mình để tu tập tốt hơn.

Lời tâm truyền số 3633

Rất nhiều công nghiệp chung trong luân hồi mà Con phải trải qua, bởi vì trong trường kiếp, Con đã "hùa theo cái sai của đám đông mà làm theo". Ta mong cho Con đủ mạnh mẽ để vượt qua tất cả, kể cả chính Con. Phải sống thật tỉnh táo và bản lĩnh, 1 mình 1 đường cũng không sao cả, nếu lương thiện giữ được thì Con là Vật Báu của thế gian, là tinh hoa của đất trời, và là mạn mạch trí tuệ và phẩm hạnh của Như Lai.

Lời tâm truyền số 3634

Sức mạnh của sự cộng nghiệp là rất lớn, **manh như bão tố, lũ lụt, cuồng phong...**, không thể chống trả, 1 khi trả nghiệp thì chỉ có **bỏ mạng**. Bước ra khỏi những cộng nghiệp đáng sợ ấy, Con chỉ có 1 cách duy nhất, là làm sao không làm những **"thứ sai chung"** của xã hội ấy nữa, sám hối làm lành mà hồi hướng công đức, tiêu trừ nghiệp tội đã gieo.

Lời tâm truyền số 3635

Làm sao sống với tâm thanh tịnh được ạ?

Không cần làm sao cả, Buông Ra tất cả tạp niệm thì Tâm Thanh Tịnh hiện bày, dù mình không muốn sống với nó đi nữa thì nó cũng thường hiện bày sống với mình.

Lời tâm truyền số 3636

Hãy sống như thể hôm nay là ngày cuối cùng của Con, **mọi sự tử tế** Con đều có thể làm được.

Lời tâm truyền số 3637

Chỉ khi nào Con thấy được **cái chết**, thì lúc đó Con mới sống được một cách trọn vẹn. Thường **chiêm nghiệm về cái chết**, Con sẽ luôn trong sự tỉnh thức, hay nói 1 cách khác: "**cái chết là chất liệu, là sự phản tỉnh của tỉnh thức ở nơi Con**". Không có cái chết, thì dường như người Ta luôn sống trong sự mê muội, và tham vọng... của mình.

Lời tâm truyền số 3638

Có 2... loại triết lí về cuộc sống. **1** là: sẽ làm cho Con dính mắc vào tất cả, Con cho nó là của mình,... . **Và 2** là: nói ra Thực Tại để Con buông xả tất cả mọi thứ ấy, dù là bên ngoài hay trong tâm niệm của Con. 1 bên là bám víu vào tất cả, còn 1 bên thì chẳng còn gì nữa, **Bản Tính Nguyên Sơ** của Con, vốn chẳng tồn tại 1 chân lí nào cả, kẻ thù của sự thanh tịnh, lại chính là những chân lí, tư tưởng... ấy.

Lời tâm truyền số 3639

Như Lai nói tất cả chân lí đều là để Con "**buông ra**", chứ không phải là để "**dính mắc, chấp giữ...**". Dính mắc... là bản ngã, còn buông ra là sự giải thoát.

Lời tâm truyền số 3640

Khi Con thấy Như Lai ở trong 1 hình hài nào đó, hoặc 1 luận điệu nào đó..., thì Con phải biết rằng, đó chẳng phải là Như Lai. Ta không là gì cả, không có hình tướng và cũng chẳng có khái niệm.

Lời tâm truyền số 3641

Trái đất này là trường học của tâm thức, giác ngộ giải thoát xem như là ra trường, còn không thì ở lại luân hồi học tiếp, có đúng không ạ?

Có thể gọi là trường học, nhưng không có nghĩa nó cũng là nhà tù, ai ở trái đất này cũng là chúng sinh trong 6 cõi,... . "Nếu trong tâm thanh tịnh, không còn phiền não..., thì không cần phải học gì nữa cả". Tâm chấp trước... mới chính là nhà tù của mỗi người, nếu mang tâm chấp trước ấy ra đi khắp càn khôn, thì cả càn khôn đều là tù ngục cả. Nếu tâm thanh tịnh, thì cả càn khôn hay trái đất... đều là nơi giải thoát, cõi cực lạc, niết bàn... cả.

Lời tâm truyền số 3642

Giải thoát là chết sao ạ?

Giải thoát không phải là chết, giải thoát cũng chẳng phải là sống. Sống chết..., chỉ là hiện tượng ẩn hiện, được mất, tụ Tan... của ý nghiệp... . Trong tâm thanh tịnh, thì không có ý niệm về sống chết..., thì sống chết... ấy cũng không hề tồn tại, bản chất nó chỉ là ý niệm. "Vô niệm, tịch tịnh... mới là sự giải thoát, là giải thoát khỏi tất cả ý niệm(nguyên nhân của sống chết, hình tướng, phiền não, và, và luân hồi...)"

Lời tâm truyền số 3643

Ta luôn nhìn Con từ trên cao, thấy Con luẩn quẩn trong ma trận của mình,... . Đã có những lúc Ta xuất hiện và nhắc nhở Con (tâm thanh tịnh, trong sáng hiện bày), nhưng Con vẫn **mải miết** với những thú vui của mình. Luân hồi sanh tử là 1 cuộc chơi nghiệt ngã, Con hãy sớm thoát khỏi ma trận ấy, càng sớm càng tốt.

Lời tâm truyền số 3644

Khi Con đạt đến trạng thái tâm "không còn sự hối hận", cho dù "bất kì chuyện gì xảy ra" đi nữa, thì khi đó tâm Con đã rất trong sạch, chẳng còn lỗi lầm. Bởi hối hận..., là sự biểu hiện của tội lỗi, không hối hận... nghĩa là không còn tội lỗi vậy. "Không có ai là người không biết hối hận cả, chỉ là họ cố chấp tự che dấu, tự lừa chính mình mà thôi".

Lời tâm truyền số 3645

Trước khi Con nhận ra lỗi lầm của mình, thì Như Lai đã thấy nó ở trong tâm của Con rồi, vì vậy, Con đừng lừa dối bản thân mình, lừa dối Như Lai và chúng sinh khác..., hãy dừng lại và buông bỏ tội lỗi ấy đi.

Lời tâm truyền số 3646

An lạc và hạnh phúc khác nhau đấy nhé. Hạnh phúc nó **hàm chứa cảm xúc** của Con, là 1 niềm hân hoan trong lòng, khi Con cảm thấy mãn nguyện với sự tình nào đó, nhưng khi Con không còn được như vậy, thì cảm giác đau khổ liền ập đến,... . Nhưng an lạc thì lại khác, an lạc là khi Con **"biết chấp nhận"** cả hạnh phúc lẫn đau khổ... mà trong tâm Con lại **tĩnh lặng, hư vô**... . An lạc mới thực sự là cảnh giới Vô Vi mà Con nên có được.

Lời tâm truyền số 3647

Hại người ác chưa đáng sợ, bởi chỉ có họ là muốn báo thù lại với Con. Hại người "có đức" mới đáng sợ, bởi xung quanh họ không biết có bao nhiêu người yêu mến?, có bao nhiêu long thần, hộ pháp... gia trì, bảo hộ?. Ta nói vậy, không phải để Con biết chọn người để hại hơn, mà là Con nên bỏ cái tâm hại người khác đi, tốt nhất là đừng hại ai cả, "không hại ai nghĩa là người hiền rồi vậy".

Lời tâm truyền số 3648

Nâng đỡ kẻ gian tham... lên nắm quyền, thì ngàn đời sau Con phải trả nợ cho những gì kẻ gian tham... đó tạo ra đối với bách tính chúng sinh. Ngược lại, nâng đỡ người hiền trí lên nắm quyền, thì ngàn đời sau Con hưởng phúc do người hiền ấy cống hiến cho bách tính chúng sinh. Nếu Con có thể giúp đỡ xã hội thật lớn, thì nhất định Con phải yêu quý hiền tài, giúp đỡ người có tài có đức..., dù không ai biết, nhưng trời đất đã khắc ghi, phước báu đã vun bồi rồi,...

Lời tâm truyền số 3649

"*Chẳng có việc thất đức nào bằng việc lập bè lập nhóm lợi ích riêng để hãm hại bách tính xã hội cả*". Người Quân Tử, thì phải làm lợi lạc cho bách tính xã hội, chứ không phải là chà đạp lên sự vất vả, gian nan... của họ. Con người trước khi ra đi, thì phải nở được nụ cười, thay vì tạo ra thật nhiều ác nghiệp để rồi hối hận và đọa lạc. **CON HÃY SUY XÉT THẬT KỸ CHO CUỘC ĐỜI CỦA CON.**

Lời tâm truyền số 3650

Trước khi Con làm việc xấu ác, thì trong đầu Con luôn hiện ra 1 câu hỏi: "Ta có nên làm hay chẳng?", chính thời khắc đó "chính là lúc lương tâm của Con mách bảo", cũng là sự hiện diện của Như Lai..., hãy chậm lại 1 nhịp và suy xét thật kỹ, Con đừng tạo thêm ác nghiệp cho chính mình.

Lời tâm truyền số 3651

Bất kể 1 quyết định nào của Con, "ngay từ thời điểm ban đầu" dù là trong ý nghĩ, hành vi, hay việc làm..., thì Như Lai cũng đã hiện diện sẵn ở ngay đó rồi, chỉ là Con không đủ sự tĩnh tâm để nhận ra Ta.

Lời tâm truyền số 3652

Con hoan hỷ và ghi nhớ những lời dạy của thầy ạ. Con xin hứa cố gắng tu tâm dưỡng tính, sống đạo đức và thiện lành. Nam mô A di đà Phật.

Lành thay!

Lời tâm truyền số 3653

*Thế giới đang hỗn loạn?, hay trong
lòng Con hỗn loạn?*

Lời tâm truyền số 3654

Phước của Con nhỏ quá, nên dù làm việc nặng nhọc nhưng kết quả cũng không được bao nhiêu. Nếu phước của Con sâu dày rồi, thì dù làm việc nhẹ nhàng Con cũng có thật nhiều hoa trái. Bởi vậy, Con phải biết vun trồng Phước Báo từ tâm thiện lành của mình đối với hết thảy chúng sinh vạn vật nhé.

Lời tâm truyền số 3655

Sao thầy không chỉ bảo cho những người bày ra chuyện nói xấu Con để trà đạp đạo đức Con?, bảo họ dừng lại đi nếu không lại gây ra những Tai họa cho xã hội này?.

Biết đâu chính những điều đó mình đã làm cho họ ở kiếp quá khứ?, và bây giờ mình chỉ là nhận lại chính những lời của mình đã nói, đã làm với họ ở những kiếp quá khứ kia thì sao?. Nhân quả thông ba đời, nhiều đời... mà tương tác lẫn nhau, chứ không phải nhìn ở 1 đời rồi thấy thiệt thòi, không công bằng... . Nên từ bi hỷ xả để đón nhận tất cả, đó mới là cái đức của người hiền, không nên oán trách nhau nữa.

Lời tâm truyền số 3656

Những người có ác tâm làm những việc xấu đối với mọi người, với xã hội..., nhưng họ lại rất giàu có, sung túc, và gặp nhiều may mắn..., Con phải biết rằng, **đấy là thành quả của họ đã vun trồng từ nhiều kiếp trước để lại, chứ không phải kiếp này. Và họ sẽ phải trả giá trong những kiếp sắp tới, cho những gì họ đã làm ngày hôm nay... . Nhân quả là công bằng đối với tất cả chúng sinh, không thiên vị ai cả, cho nên, Con đừng cảm thấy cái gì là không công bằng, là bất công..., **CHỈ LÀ CON CHƯA NHÌN NHẬN RA SỰ THẬT MÀ THÔI.****

Lời tâm truyền số 3657

Trí tuệ của Con, tỉ lệ nghịch với sự mong cầu. Khi sự mong cầu của Con càng nhiều, thì trí tuệ của Con càng ít. Bậc Thánh Nhân không có mong cầu gì cả, cho nên, họ là người thông tuệ tất cả. Con muốn mình là người thông tuệ, thì Con phải buông xả tất cả những sự mong cầu và Tâm Chấp Trước của mình. 1 Bản Tánh trong ngàn sẽ có vô lượng Trí Tuệ ở trong đó.

Lời tâm truyền số 3658

Dạ thưa thầy cho Con hỏi, làm sao luôn sống được với Chân Tâm ạ?

Không cần phải làm sao cả, "CỨ ĐỂ CHO TÂM THANH TỊNH, RỔNG LẶNG, TỰ NHIÊN... khi đối cảnh, tiếp duyên... là được". Đừng chấp vào vọng niệm của chính mình, cho nó là phải trái, đúng sai..., tất cả đều buông xả, thì tự nhiên sẽ trở về Chân Tâm Thanh Tịnh.

Lời tâm truyền số 3659

Không sống trong quá khứ, không sống trong hiện tại, không sống trong vị lai..., đó là 1 sự thanh tịnh. Thế nhưng, sống trong quá khứ, sống trong hiện tại, sống trong vị lai "cũng đều là sự hạnh phúc của Con cả", không việc gì phải vứt bỏ nó đi, nó là 1 phần của Con mà?, Con vẫn có thể mỉm cười được với nó, **CHỈ CẦN TRONG LÒNG KHÔNG CÒN CHẤP TRƯỚC**, thì tất cả kỉ niệm vui buồn sướng khổ... đều thật vi diệu và đẹp để lạ kì. Như Lai vẫn luôn mỉm cười hạnh phúc khi nghĩ đến vô số kiếp mà Ta đã trải qua, cùng bao thăng trầm và khổ đau.

Lời tâm truyền số 3660

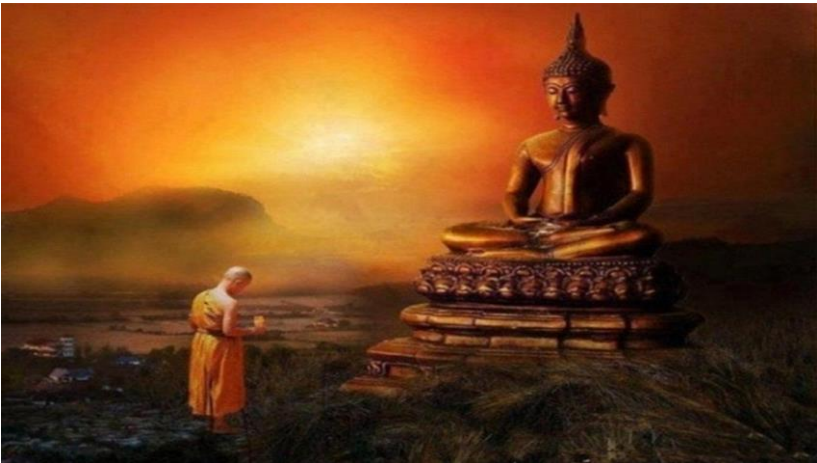
Lời của Như Lai to lớn hơn rất nhiều so với lời của 1 người mẹ hiền thương Con. Mẹ hiền thương Con vô bờ, còn lời của Ta còn chứa đựng cả 1 trí huệ vô song. Khi mẹ hiền rời bỏ Con theo lẽ vô thường, thì Ta vẫn bên Con cho tới vị lai, vĩnh viễn bên Con không xa rời.

Lời tâm truyền số 3661

Thưa thầy, Con có những cơn đau ở chân, cứ khi nào không còn suy nghĩ về nó nữa thì nó lại mất đi hoàn toàn, tại sao lại vậy ạ?

Đau..., chỉ là "ý niệm", khi tâm tĩnh lặng, không còn "ý niệm về đau" thì nó không tồn tại. Tất cả những loại cảm xúc hỷ, nộ, ái, ố, khổ đau... khác ĐỀU LÀ NHƯ VẬY.

Lời tâm truyền số 3662

Cứ lúc nào Con **khô**, Con mới nghĩ đến Ta, rêu tên Ta..., còn Ta thì **lúc nào** cũng nghĩ đến Con cả.

Lời tâm truyền số 3663

Con tự giúp Con là chính, mọi người chỉ là phụ giúp Con 1 chút mà thôi... dù là vấn đề gì, bởi ai cũng có cuộc sống riêng của họ, những nỗi lo của họ..., không phải họ không thương Con, mà vì họ cũng còn phải thương họ, thương Con cháu của họ nữa,... . Nên, cho dù là mối quan hệ gì..., thì cũng cần phải giữ chừng mực, dù là đối với vật chất hay tinh thần.

Lời tâm truyền số 3664

Dù xảy ra bất kì chuyện gì, thì Con cũng đừng nghĩ đến cái chết, bởi chết đi không phải là cách giải quyết vấn đề, vấn đề đấy vẫn còn và chuyển giao sang kiếp tiếp theo để Con giải quyết, chứ nó không mất đi, nhưng giết chết chính mình lại là tội sát sanh lớn nhất, "bỏ đi thân nào thì khó mà có được thân đó". Thân người còn không giải quyết được sự việc, thọ thân súc sinh, ngựa quý, địa ngục... khó gấp trăm ngàn lần đấy, Con phải thật sự sáng suốt.

Lời tâm truyền số 3665

Nếu Con thật sự bế tắc, đường cùng..., thì Con hãy tạm trốn đi, **chuồn là thượng sách...**, đứng ở nơi sóng to gió lớn, ngoan cố không chạy..., thì so với việc tự sát là không khác. Làm người **cần phải biết uyển chuyển**, lúc tiến lúc lùi, lúc thăng lúc trầm, lúc được lúc mất..., nhưng Tâm phải tĩnh lặng trước tất cả mọi sự việc, thì Con mới có thể tìm được đường thoát thân. **Nếu Con thực sự quay đầu, xả bỏ tội lỗi...**, thì Phật, Bồ Tát, Thiện Thần... lúc nào cũng bên Con, âm thầm trợ lực cho Con, nên Con đừng lo lắng, chỉ sợ là ngựa quen đường cũ, thói xấu **chẳng bỏ**, thì sẽ chẳng có sự linh ứng, kết nối... nào với Tứ Thánh Pháp Giới... cả.

Lời tâm truyền số 3666

"Bố mẹ không phân tốt xấu,... . Phật, Bồ Tát cũng không phân thiện ác,...". Trong những lúc khó khăn nhất của cuộc đời, bố mẹ cũng không bao giờ bỏ rơi Con cái, dù Con cái có sa ngã thế nào?. Cũng như thế, bất kể chúng sinh nào cận kề cái chết, đường cùng..., thì Phật, Bồ Tát... cũng chẳng bỏ rơi như vậy, dù chúng sinh đó độc ác ra sao?. Chỉ là Con cái đó có chịu sửa đổi hay không?, và chỉ là chúng sinh đó có chịu hồi đầu hay không?.

Lời tâm truyền số 3667

Như Lai và 10 phương Chư Phật, Bồ Tát... vẫn đang ngày đêm len lỏi vào từng suy nghĩ trong A Lại Da Thức của Con, vẫn cố gắng hiện diện để Con nhận ra sự có mặt của Như Lai... . Khi Con nhận ra Ta ở trong từng suy nghĩ của mình, thì mọi thứ đều chuyển thành Trí Huệ chân thật. "Tánh Tướng hợp nhất thì còn khôn Tan biến, thân tâm rỗng lặng, các pháp hóa không,...".

Lời tâm truyền số 3668

Cầu xin sự giúp đỡ của người khác đã là 1 điều bất thiện... rồi, chính vì vậy, mọi bậc Thánh Hiền xưa nay, thà nghèo cùng khổ, rách áo ôm, cầm bát xin ăn... cũng không nhờ cậy ai cả. Con phải biết sợ cái nợ về vật chất, và về ân tình... của người khác dành cho Con. Con phải biết phúc đức của mình để sống, cũng phải biết phúc đức của người bên cạnh để đối nhân xử thế..., "đừng lợi dụng ai chính là không tạo nghiệp cho mình".

Lời tâm truyền số 3669

Thân thì thanh tịnh, Tâm thì trống không, thì cho dù yêu ma quỷ quái... cũng không nắm bắt được Con, huống hồ là người phàm tình...?. Hết thấy Thánh Hiền thân tâm đều rỗng lặng trong sáng, người phàm tình thì chấp chặt nhiễm ô,... .

Lời tâm truyền số 3670

Con chưa bao giờ dám lợi dụng lòng tốt của người khác, thà là ĂN MUỐI ĂN RAU... còn hơn sung sướng MANG ƠN SUỐT ĐỜI, thà KHỔ RÁCH ÁO ÔM còn hơn nổi nhục Ô DANH CẢ ĐỜI... ạ.

Tốt lắm, Lành thay !

Lời tâm truyền số 3671

Như Lai là gì hoặc như thế nào thưa thầy?

Là gì? *Như Lai không là gì cả, không có khái niệm gì, bởi có khái niệm thì sẽ bám chấp vào đó, khi bám chấp thì là tâm chấp trước, phiền não..., KHÔNG CÒN THANH TỊNH thì chẳng còn là Như Lai.*

Lời tâm truyền số 3672

Xin hỏi chơn nhân, trước thời Đức Phật họ coi âm dương thì được, sau thời Đức Phật coi âm dương thì đều là tà ma, ngoại đạo(trích kinh pháp bảo đàn) là sao ạ?

Âm dương... là pháp. Vạn pháp là giai không, trước hay sau... thì cũng vẫn là pháp, đã là pháp thì phải bỏ. "Cho dù là Kinh Phật" thì cũng phải bỏ chứ đừng nói là âm dương, hay ngũ hành, tử vi, bói toán... . HẾT THẢY ĐỀU BUÔNG XẢ THÌ PHẬT TÂM THANH TỊNH MỚI HIỆN BÀY.

Lời tâm truyền số 3673

Con toàn bị ghét không, luôn nghĩ cho người nhưng toàn bị ghét là sao thưa thầy?

Mình có thể nghĩ thế này, **hiều đời** mình cũng ghét họ rồi, kiếp này mình có làm gì thì họ cũng ghét mình thôi. Thế nhưng, **phải dùng lòng từ bi mà đối đãi, lấy đức phục nhân, lấy thiện đãi người,...**, cho đến lúc họ ghét mình đủ rồi..., thì cũng ngay lập tức họ không còn ghét mình nữa, điều tốt mình làm cho họ, họ sẽ quay sang kính trọng lại, dù mình không cần ai kính trọng đi nữa,... . Ví như trả nợ tiền xong rồi còn cho thêm để cảm ơn thì không ai có thể ghét làm gì nữa cả. Làm bao nhiêu cho họ, nhưng vẫn cứ ghét..., thì phải biết là **CHƯA TRẢ ĐỦ ĐẤU**.

Lời tâm truyền số 3674

Buông bỏ cái của mình đang sử dụng tốt để nhặt một thứ khác về dùng, thì không thể gọi là buông bỏ và có kết quả phải không ạ?

1 buông là buông cho sạch, không phải buông Tay trên mà đỡ Tay dưới. Buông mà không sạch sẽ tức chẳng phải là buông, đó chỉ là sự trao đổi, thả cái này lại đòi cái khác tốt hơn, tham càng sâu hơn,... . Cho nên, 1 buông LÀ LIỀN TRỞ VỀ TÂM THANH TỊNH, không còn chất chứa bất kể vọng tưởng nào thì CHÂN TÁNH HIỆN BÀY.

Lời tâm truyền số 367

Bậc thánh còn không chốn được nhân quả, phàm phu như Con chốn đi đâu được ạ?

Nhân quả không cần phải chốn. Vì sao lại nói vậy?, có Ta thì có nhân quả Của Ta, không có Ta thì nhân quả của ai?. Chân Tánh hiện bày, thì có thể đón nhận tất cả mà Tâm vẫn hằng thanh tịnh. Nếu có thể dung chứa tất cả, hiểu tột vạn pháp giai không, thì nhân quả cũng không, nghiệp tội cũng không, khổ đau... cũng là không, chính là cái không của sự vô ngại, Phàm hay Thánh đều có thể đạt được.

Lời tâm truyền số 3676

Con không sợ chết, mà ngược lại,
Con sợ sống ạ.

*Giác ngộ, thì chết cũng là sống.
Không giác ngộ, thì sống cũng là đã
chết.*

Lời tâm truyền số 3677

Sống tham lam ích kỉ, tham của người khác rồi bày mưu mớ sợ, còn sinh lão bệnh tử ai cũng phải đi qua ạ.

Hãy từ bi yêu thương chúng sinh, phát nguyện ăn chay... thì tâm tham sân si... diệt trừ rồi, mọi mưu mô tính toán... hại người, hại xã hội... cũng không còn nữa.

Lời tâm truyền số 3678

Tỉnh giác, luôn thấy niệm sinh khởi và tự biến mất mà không tác ý, không khởi 1 niệm là tĩnh lặng, biết được pháp là vô thường, có sinh có diệt thì tâm không còn bị nương theo cái giả tạm này nữa, chỉ quan sát nó thôi thì tâm tự nhiên trong sáng lại, Con hiểu như thế thì đã được chưa thưa thầy?

Tâm thể TỰ GIÁC SÁNG là đủ.

Lời tâm truyền số 3679

Gục ngã, kiệt sức, và nhận ra điều vững chắc nhất là nương nhờ chánh pháp. Ăn chay, tu tập để không chấp và không buồn, mọi thứ đều là thử thách của Con ạ.

Lành thay!

Lời tâm truyền số 3680

Con thà ăn bát cơm rau, còn hơn ăn cá thịt rồi nói nhau nặng lời... ạ.

Nên như vậy mới là người có bản lĩnh. Người Quân Tử thà chịu thiệt chứ không chịu nhục... .

Lời tâm truyền số 3681

Ta đã từng nhìn Con từ hình hài của 1 giọt sương. Ta đã từng nhìn Con từ hình hài 1 Con thú. Ta đã từng nhìn Con từ hình hài là người thân của Con... . Ta cũng từng nhìn thấy Con ở trong nhiều hình tướng khác nhau của Con. Ta luôn thấy Con mọi lúc mọi nơi trong trường kiếp luân hồi khổ ải của Con, và chỉ mong Con cũng thấy được Như Lai và thoát ra mọi loại hình tướng ấy.

Lời tâm truyền số 3682

Ta Tan rã, tâm ý cũng từ đó Tan rã, chẳng có sự hình thành nên cũng không có chứa đựng gì cả.

Tướng cũng chính là Tánh, nơi tướng vô tướng, không dính mắc thì Tánh hiện bày. Không có niệm hình thành, thì cũng không có niệm Tan rã, không có niệm chấp trụ thì không chứa đựng gì cả..., đạt được tâm thanh tịnh, tỉnh sáng.

Lời tâm truyền số 3683

Tưởng mình uyên bác, Con hay nhớ:
"vạn pháp giai không".

Tưởng mình từng trải, Con hãy nhớ:
"chí thiện vô tâm".

Tưởng mình ở đỉnh cao, Con hãy nhớ:
"thân xác vô thường".

Tưởng người là phàm phu, Con hãy
nhớ: "tất cả đều là Như Lai".

Lời tâm truyền số 3684

Lời của Như Lai nói với Con.

Thứ nhất, giúp Con **trở về sự tịch tịnh.**

Thứ hai, giúp Con **trở về tâm từ bi vô lượng.**

Thứ ba, giúp cho Con **trở về sự giác sáng, vô niệm.**

...

"**Muôn tướng Đại Đồng, Các Tánh tương thông**". Ta chẳng khác Con, Con chẳng khác Ta. Mọi thứ là "**trở về**", bởi nó sẵn có nơi Con, chứ không phải là để "**trở thành**", trở thành là ở vị lai không phải thực tại. Nếu Con có thể hiểu được, thì ngay lập tức Chân Tâm của Con hiện tiền.

Lời tâm truyền số 3685

Đại Trí chính là "không". *Đại Bi* cũng chính là "không". *Đại Giác* cũng chính là "không". *Tịch Tĩnh, Trong Sáng...* cũng chính là "không". Cho tới vô lượng, vô biên... cũng vẫn là "không". Nếu Con hiểu được "không" tức Con thấy Như Lai.

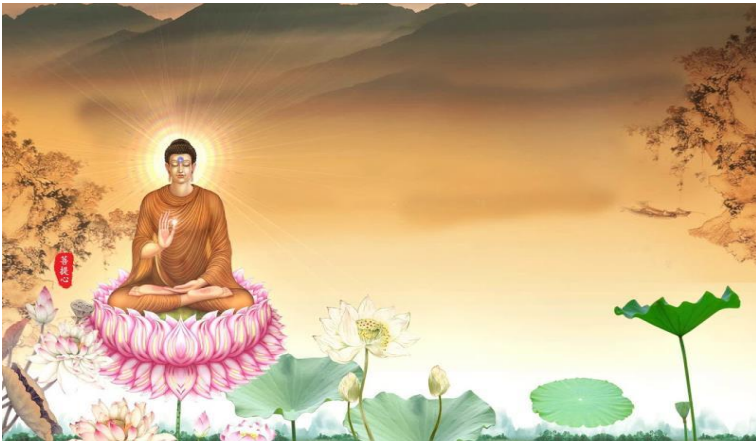
Lời tâm truyền số 3686

*Pháp của Ta dập tắt sự ngạo mạn.
Pháp của Ta dập tắt tham sân si. Pháp
của Ta dập tắt tà tri tà kiến. Pháp của Ta
dập tắt phiền não, vọng động... . Pháp
của Ta để cho Con trở về sự tịch tịnh.*

Lời tâm truyền số 3687

Không cho rằng, "cái thấy" là của mình. Không cho rằng, "cái biết" là của mình. Không cho rằng, "cái nghe" là của mình. Cũng không cho rằng, "các ý" là của mình... . Nếu Con làm được như thế, thì LỤC CĂN THANH TỊNH, TÂM CHẴNG KHỞI NIỆM.

Lời tâm truyền số 3688

Khi Con nói xấu người khác tức là Con đang sân giận, tâm sân sẽ thiêu diệt mọi công đức của Con. Hãy thử nghĩ xem, nếu trên thế gian này, không có bất kì ai nói xấu ai, thì thế giới này có phải là cực lạc rồi không?. Con đừng viện cớ rằng, Con nói xấu để cho người khác cảnh tỉnh, đó không phải việc của Con, đó là nhân quả của mỗi chúng sinh tự chịu, họ phải học bài học của họ, Con không cần phải lên tiếng. Điều Con có thể làm duy nhất, là "hãy từ bỏ tâm sân giận của mình đi", ai cũng có thể làm được như thế, thì thiên hạ chắc chắn Thái Bình.

Lời tâm truyền số 3689

Dù quyền cao chức trọng, dù tiền bạc đầy kho..., vẫn thua người biết bố thí pháp. Pháp, là khởi nguồn của vạn thiện trong thế gian. Muôn người biết bố thí pháp, vẫn thua người biết sống trong thàm lặng, với tâm thể trong sáng của mình. Tâm hành Ba La Mật, mới là tâm hành của Như Lai, các pháp sanh diệt của thế gian không thể nào so sánh được.

Lời tâm truyền số 3690

Những niệm khởi đang hừng hực náo loạn ở trong lòng của Con, nó không hề tốt cho Con, và cũng không hề tốt cho mọi người xung quanh Con. Con hãy giữ cho mình 1 tâm thái bình thản, trong sáng..., điều đó mới có thể giúp ích cho Con và giúp ích cho mọi người xung quanh.

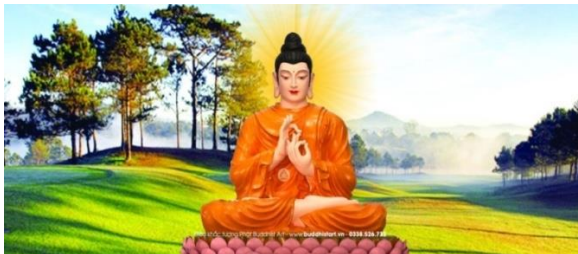
Lời tâm truyền số 3691

Như Lai cũng không thể ngăn cản Con sân lên được, không thể ngăn cản Con tham lên được, cũng không thể ngăn cản Con si mê... lên được. Ta chỉ có thể bầu bạn với Con, khi tâm thể của Con trở nên rỗng lặng, buông bỏ đi hết những phiền não của mình.

Lời tâm truyền số 3692

Không phải chỉ là khuấy động ba sông bốn bể chẳng bằng khuấy động đến tâm 1 người tu hành, mà chỉ cần Con khuấy động tâm bất kì 1 chúng sinh nào, làm cho họ tham sân si, phiền não... lên, thì đó đều là nghiệp của Con đã tạo cho họ rồi, chẳng khác khuấy động tâm của người tu hành kia đâu, bởi chúng sinh là bình đẳng, làm gì có cao thấp?. Tạo nghiệp thì phải trả nghiệp, Con phải chú ý thân, khẩu, và ý nghiệp của mình, buông bỏ phiền não còn không xong, tại sao phải tạo thêm?.

Lời tâm truyền số 3693

Nếu Con có thể hiểu rằng, tất cả chúng sinh đều là Phật vị lai, hoặc chí ít đều là cha là mẹ của Con cả,..., thì Con sẽ chẳng dám khởi tâm chê trách, sân giận, phỉ báng... tới họ đâu. Tại vì tâm của Con phiền não điên đảo, mê muội chẳng sáng..., nên Con mới **thường xuyên làm cái việc ngốc nghếch này** mỗi ngày, chẳng chịu tỉnh ngộ. **Ta rất thương Con, mong cho Con sớm ngày tỉnh ngộ.**

Lời tâm truyền số 3694

Người an lạc nhất, là người sẵn sàng đón nhận cái chết 1 cách bình thản nhất. Khi Con thật sự hiểu rõ sự vô thường của thân xác, Con sẽ không còn sợ cái chết nữa.

Lời tâm truyền số 3695

Không có duyên, có nói trăm ngàn lời tốt đẹp cũng chẳng lọt lỗ Tai. Thiện duyên khi gặp chẳng nói lời nào cũng thông. Con nhận được Như Lai từ lời thầy mà tỉnh ngộ ạ.

Lành thay! Như Lai(Bản Tâm tĩnh lặng) không của riêng ai, nó là của hết thầy chúng sinh, vạn vật... .

Lời tâm truyền số 3696

Điều mà Như Lai muốn Con trải nghiệm nhất "chính là sự cô đơn", bởi chỉ trong sự cô đơn, Con mới có thể gặp được chính mình..., gặp được Như Lai.

Lời tâm truyền số 3697

Làm sao để biết được mình có căn ạ?
Căn, tạm chia ra "căn tánh" và "căn tính"... .

Căn tánh, thì bất kể chúng sinh nào cũng có, CHÂN TÂM THANH TỊNH chính là Căn Tánh, là Phật, Bồ Tát, Thanh Văn, Duyên Giác...(tứ thánh pháp giới).

Căn tính, thì là mức độ Thiện Ác(thiện căn, huệ căn...) của mỗi chúng sinh đã huân tập có khác nhau nhiều ít và mức độ thể hiện, đối xử ra bên ngoài đối với người... khác. **Căn Tánh**, thì người giác ngộ, người **MINH TÂM KIẾN TÁNH** họ tự hiểu được. Còn căn tính, thì "hãy tự xem mức độ đạo đức và trí tuệ của mình ngang đâu, thì căn tính ngang đó", có tham, sân, si, mạn, nghi... hay không?, có

yêu thương, tha thứ... hay không?, chỗ nào làm được?, chỗ nào chưa làm được?... . Hoàn thiện căn tính đến mức viên mãn thì chính là căn tánh, THÂN TÂM, TÁNH TƯỚNG... HỢP NHẤT.

Lời tâm truyền số 3698

*Chân Tâm thì không cần phải sửa, nhưng nhận thức, tư tưởng... của chúng sinh nhất định phải sửa. Sửa thế nào? phải sửa từ sai thành đúng, từ tà thành chánh, từ loạn thành tĩnh... . Ai có thể làm được việc đấy?, chỉ có **người Giác Ngộ** mới có thể làm được (người trong pháp giới tứ thánh), nhưng người Giác Ngộ trong thế gian không nhiều, **Phật, Bồ Tát...** đến với thế gian này đều là rất vất vả, vì chúng sinh mà phụng sự, chẳng tiếc thân mình,..., Con phải biết thương lại **Phật, Bồ Tát...** mà trở nên trong sạch hơn.*

Lời tâm truyền số 3699

Con rất vui và biết ơn thầy nhiều lắm,
những lời pháp của thầy quá tuyệt vời,
Con rất vui, rất biết ơn ạ.

Lành thay!

Lời tâm truyền số 3700

Người có thể giúp Con nhận ra CHÂN TÂM, TỰ TÁNH của mình, thì khẳng định họ không phải là người phàm phu, họ là người ở trong pháp giới tứ thánh rồi. Chỉ có người Giác Ngộ mới có thể làm cho người khác nhận ra Chân Tâm của mình mà thôi, người phàm phu, chúng sinh trong lục đạo... không thể làm được việc đó, vì sao? vì bản thân có giác ngộ đâu mà giúp người khác được?.

Lời tâm truyền số 3701

Ứng vô sở trụ là trụ vào chỗ không trụ, đúng không ạ?

"Có" "chỗ không trụ" để trụ sao?

Lời tâm truyền số 3702

Cho Con hỏi, phát ra tâm niệm yêu thương tới muôn loài vạn vật, là mình nói mình yêu thương tất cả muôn vật hay sao ạ?

Phát tâm yêu thương có 2... loại:

1 là: **"Tâm Ý" phát ra(chúng sinh trong lục đạo):** có thể nói, nghĩ tưởng, hay hành động cụ thể... 1 cách chân thành, nhằm đối trị các pháp bất thiện trong tâm, mở rộng tâm lương thiện của mình ra,... .

2 là: **"Tự Tánh" phát ra(pháp giới tứ thánh(Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật...)) mới làm được):** họ không còn dùng Thân, Khẩu, Ý của thân xác ngũ uẩn mà phát tâm yêu thương, mà Bản Tâm Tự Tánh của họ thường thường hiển lộ, cũng luôn luôn hiển hiện tâm đại

từ đại bi... sẵn rồi, dù thấy hay không
thấy chúng sinh..., thì tâm ấy vẫn
thường phát ra, bao trùm vạn vật tùy
theo "tâm lượng" của mỗi vị,... .

Lời tâm truyền số 3703

Đối với các pháp, tâm Con cho rằng nó vừa có vừa không, vậy có đúng không ạ?

"Vừa có vừa không", cũng chỉ là "1 ý niệm" về cái vừa có vừa không... đấy. Buông ý niệm ấy đi thì Tâm Thanh Tịnh, Tâm Thanh Tịnh thì không có ý niệm, khái niệm... gì đối với các pháp cả.

Lời tâm truyền số 3704

Tu để làm gì ạ?

Tu không để làm gì cả, để làm gì là có mục đích, có mục đích thì chẳng phải Tu.

Lời tâm truyền số 3705

Các ngài không còn chấp tướng, sao còn hiện tướng ạ, theo Con là vì sứ mệnh phụng sự chúng sinh, trong tâm các ngài không chấp, nhưng theo cảnh duyên với chúng sinh mà hướng dẫn, chỉ đường cho họ ạ?

Lành thay!

Lời tâm truyền số 3706

Trong tâm thanh tịnh, tức có chuyện gì xảy ra cũng xem như không có ạ?

Thấy biết rõ ràng, nhưng không duyên theo, khởi phiền não theo... thì Tâm Thanh Tịnh.

Lời tâm truyền số 3707

Cuộc sống của Con cũng mệt lắm, nhưng sao bên trong tâm lại rất mạnh mẽ, và cứ muốn chia sẻ năng lượng tích cực cho mọi người ạ.

Nghiệp cứ trả, Sự cứ làm, Đạo cứ tu,...

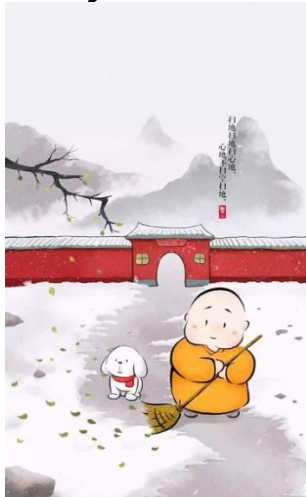
.

Lời tâm truyền số 3708

Con thấy mình nghèo, phước mỏng quá ạ.

Chưa chắc, nghèo tiền nghèo bạc... là phần nhỏ, là bề nổi của Phúc thôi, chưa đánh giá được. Nhiều khi có cả núi vàng, mà chết đọa lạc thì phúc ở đâu?, sâu hơn của cải là trí tuệ, đức hạnh, lí tưởng giải thoát..., "người không có gì trong Tay mà có lí tưởng giải thoát mới là người có phúc dày",... .

Lời tâm truyền số 3709

Con bán thịt xiên nướng, mà Con nghiện tu tập quá, Con không bỏ được nghề thì có được không ạ, cũng cố gắng bỏ nhiều lần rồi mà chưa được ạ?

Tùy duyên thôi, khi nào bỏ được thì bỏ, cầu Phật, Bồ Tát, Thiện Thần... gia hộ, tu hành, làm thiện..., chừng nào đủ phước ắt tự thay đổi được, "thiếu phước, thiếu ý chí...", nên không có nhiều lựa chọn tự do cho cuộc sống của mình được".

Lời tâm truyền số 3710

Thầy có hành pháp gì không ạ?
Ta không hành pháp gì cả.

Lời tâm truyền số 3711

Thưa thầy, Con nhận ra tất cả những gì thầy nói, đều đưa về sự thanh tịnh ạ.

Lành thay!

Lời tâm truyền số 3712

Khi Con ngồi thiền, có phải chính những ý niệm là nguyên nhân gây ra hôn trầm không ạ?

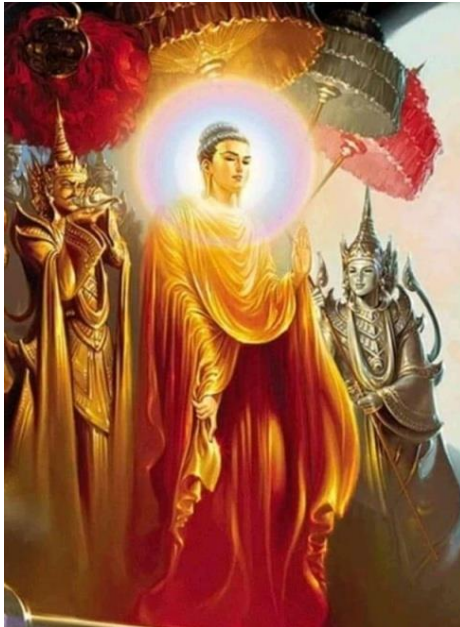
Tất cả mọi thứ "đều do ý niệm tạo ra cả", không chỉ hôn trầm..., các tham, sân, si... trong đời sống, đều do các ý niệm đó cả.

Lời tâm truyền số 3713

Thầy tu bao lâu để đạt được tâm thanh tịnh ạ?

Thời gian... chính là ý niệm, đặt ra thời gian bao lâu thì tâm không thể thanh tịnh được. Bỏ tâm tu ấy đi thì mới có thể thanh tịnh được. Mọi ý niệm đều không chấp giữ thì tâm tự nhiên thanh tịnh "tức khắc".

Lời tâm truyền số 3714

Con đã hiểu được những lời tâm truyền thầy viết ra, tất cả đều nói đến Tự Tánh ạ, Con chưa hiểu được hết nhưng Con cảm nhận được điều đó, Con cảm ơn thầy rất nhiều ạ.

Lành thay!

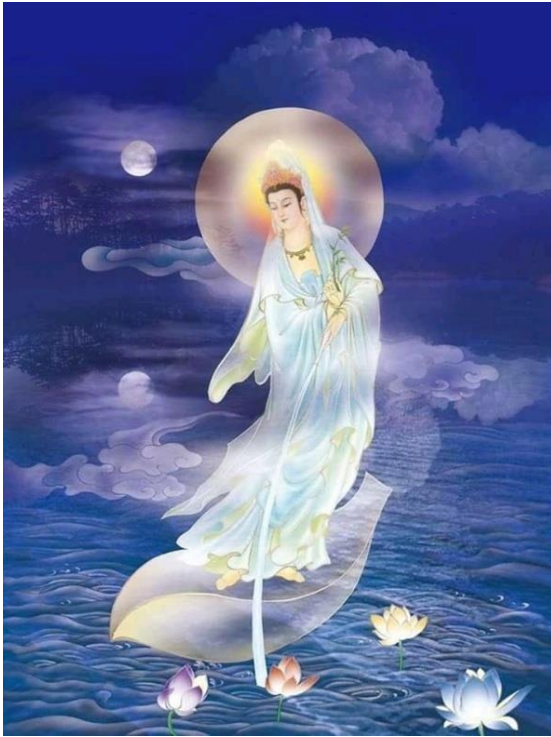

Lời tâm truyền số 3715

Thưa thầy, chúng Ta tu tập để tìm chân lí, chân lí chính là sự thật, khi nhìn thấy sự thật rồi, chúng Ta quay lại cuộc sống bình thường, hòa nhập với chúng sinh, nhìn thấy những khổ não của chúng sinh mà cứu độ. Lúc này các pháp sẽ hiện ra, pháp chính là phương pháp, biết tùy theo căn cơ mà dùng phương pháp thiện xảo để độ cho từng chúng sinh. Mỗi chúng sinh phiền não lại khác nhau nên có vô lượng pháp môn để hóa độ cho họ. Chân lí và pháp luôn song hành cùng nhau. Trong kinh luôn có câu, phát nguyện độ thoát tất cả chúng sinh, chính là mình phải tìm ra được chân lí, nhìn thấy được mọi sự thật ở thế gian này mà cứu độ chúng sinh. Khi nhận biết được rồi thì chúng Ta là

“người bình thường”, không có gì cao xa, tất cả vạn vật đều bình đẳng. Khi Con tìm đọc được những bài viết của thầy, Con mới hiểu ra được như vậy ạ, cảm ơn thầy rất nhiều ạ.

Lành thay!

Lời tâm truyền số 3716

Thưa thầy, Con có nghe 1 số người nói rằng, là kinh điển đại thừa là không phải Phật thuyết, và nói không có Phật A Di Đà, Phật Quan Âm..., như vậy có đúng không ạ? Mong thầy từ bi giải đáp cho Con hiểu rõ, Con cảm ơn thầy!

*A Di Đà dịch ra là Vô Lượng, Phật dịch là Giác. Như vậy, **hiểu A Di Đà Phật là Vô Lượng Giác** là được rồi. Vô Lượng Giác cũng chính là Chân Tâm Thanh Tịnh. Còn Quan Thế Âm, Đại Thế Chí... là hình ảnh đại diện cho Lòng Từ Bi và Trí Tuệ... . Hiểu như thế là được rồi,...*

Lời tâm truyền số 3717

Thưa thầy, khi Ta nằm ngủ có hiện tượng bị “ma đè”, có thật là ma nó đè mình không ạ?

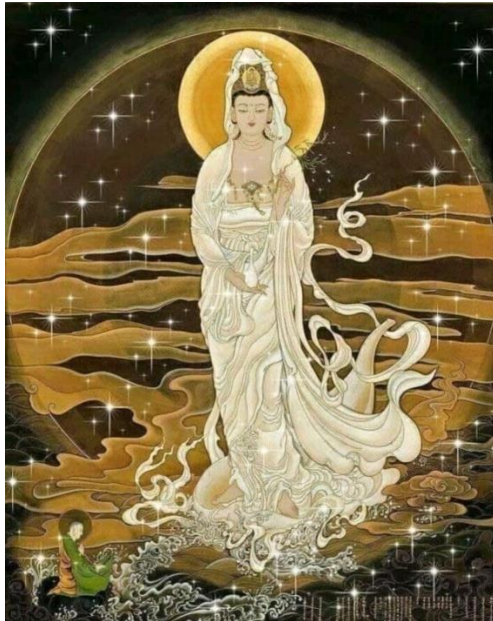
Nếu là Phật thì ma có đè được không? Phật thì tâm thanh tịnh, không có cái gì mà đè, mà chi phối... được cả. Nhưng vì sao chúng sinh bị đè, bị chi phối?... , có phải do phiền não, do tham sân si...?. Chính là tâm phiền não của mỗi người... đè, chi phối..., không có phiền não... như Phật thì cũng không ai làm gì được mình cả.

Lời tâm truyền số 3718

Đối với thầy trên đời này có ma không vậy thầy?.

Người... còn không thật, sống chỉ vài chục năm là chết, như bong bóng nước, có đấy phút chốc lại về không, hưởng hồ là ma...?. Thật hay không thật... đều là ý niệm mà thôi, không có ý niệm nào thì tâm mới thanh tịnh được.

Lời tâm truyền số 3719

Thưa thầy. Tuy Con học đạo tỉnh thức của Như Lai, nhưng tại sao có đôi khi cái sân nó trỗi dậy, Con không thể kiểm soát được ạ?

Khi cái xe lao xuống dốc quá cao, muốn phanh dấy mà không được, vì cái phanh yếu quá, cái phanh chính là "lực giác, lực tu..." của mình, chống không nổi phiền não đang lao xuống dốc theo tập khí từ nhiều đời. Do vậy, nên thường sống trong tâm tỉnh giác, chánh niệm, thì "lực giác, lực tu..." mạnh lên, đến 1 lúc nào đó tự nhiên sẽ kiềm chế được. Phải rèn luyện nhiều chứ không phải muốn là được ngay. Và điều kiện là "phải biết giữ giới hạnh, tu thiện, làm công đức...", đó là nền móng cho sự chánh niệm, tỉnh giác... được thành tựu".

Lời tâm truyền số 3720

Mô Phật.. Con nguyện từ nay sẽ hết sức cố gắng hành theo Như Lai, sống vì nhân loại, vì tất cả chúng sinh, không có 1 niệm cho riêng mình, cúi xin thầy gia hộ cho Con ạ.

Hãy tự độ mình trước, không ai cứu mình thay cho mình cả, sự gia hộ của Phật, Pháp, Tăng, Thiện Tri Thức..., chỉ là sự chỉ đường mà thôi.

Lời tâm truyền số 3721

Thưa thầy, 6 căn chỉ là phương tiện cho Tự Tánh phải không ạ?

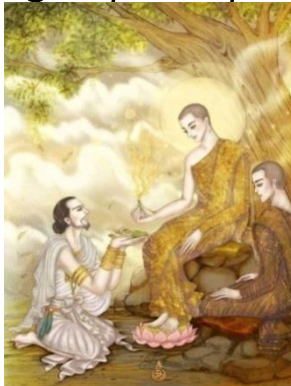
Chân Tâm, Tự Tánh vốn tự thanh tịnh, không cần phương tiện nào cả. Phương tiện, để làm gì? đi về đâu?... . Tự Tánh không cần làm gì, cũng không cần đi về đâu cả,... .

Lời tâm truyền số 3722

Ví dụ như Tay Con chặt củi, vậy cái Tay chỉ là phương tiện để chặt củi, cái tự tâm Con mới là cái bảo Tay Con chặt chứ ạ?

Đó là phương tiện của cái thân, do ý căn của thân tướng điều khiển, Tự Tâm thì thanh tịnh không cần phương tiện, nó cũng không điều khiển cái gì cả. Ý khởi là vọng tâm, không phải Chân Tâm, ý là chủ tạo tác, có ý nghiệp thì có khẩu nghiệp, thân nghiệp... đi phía sau.

Lời tâm truyền số 3723

Con thấy ý này rất khó, ví như Con định tạo nghiệp xấu, nhưng vẫn chưa làm thì gọi đó là ý nghiệp rồi phải không ạ?.

Đúng vậy, nói ra là khẩu nghiệp, làm ra là thân nghiệp rồi.

Lời tâm truyền số 3724

Thầy cho Con hỏi, thầy dùng phương pháp gì để hàng phục phiền não vậy ạ?

Không dùng phương pháp nào cả, có phương pháp thì phương pháp đấy chính là sản phẩm của bản ngã, dùng có ích gì?. Chân Tâm tự thanh tịnh, không cần phải mất công hàng phục làm gì cả.

Lời tâm truyền số 3725

Như vậy là “thấy chỉ là thấy, nghe chỉ là nghe, biết chỉ là biết” chỉ như vậy thôi, không sinh tâm gì phải không ạ?

Đúng vậy, cứ thực hành vậy đi, đó là vô cầu, vô tác..., là trung dung, trung đạo..., sẽ đưa đến sự chánh niệm, tỉnh thức,...

Lời tâm truyền số 3726

Con đã hiểu thông, vạn pháp là giai không..., xin cảm ơn thầy ạ.

Lành thay!

Lời tâm truyền số 3727

Nghiệp Con nặng lắm, cũng muốn 3 y 1 bát cho tự tại thôi, trầm luân bao kiếp rồi, khổ lắm ạ.

3 y 1 bát cũng chỉ là 1 phương pháp để thực hành, dẫn độ đến tâm thanh tịnh. Nếu có thể ngay đây, dưới bất kì hình tướng chúng sinh vạn vật nào mà có thể buông xả hết tất cả vọng tâm, phiền não... thì tâm liền thanh tịnh, không nhất thiết là 3 y bát, 3 y 1 bát mà chấp giữ vọng niệm... thì tâm cũng chẳng thể thanh tịnh được. Tu ở trong sự buông xả, chứ không ở nơi hình tướng, hình tướng chỉ là sự thị hiện để hóa độ, gieo duyên... thôi.

Lời tâm truyền số 3728

1 hơi thở ra không thở vào nữa, thì đã sang kiếp khác, cơm áo gạo tiền Con sợ làm trưởng ngại sự tu thôi ạ.

Vì **"có niệm" thấy có nhiều trưởng ngại** nên thấy vậy, tất cả trưởng ngại chỉ như hạt muối thôi, tâm chỉ rộng như bát nước, thì thấy nước trong bát đó mặn là đúng rồi, tâm rộng như 1 hồ nước rất lớn, thì hạt muối ấy đâu thể làm cho nước mặn được?. Do vậy, phải biết **mở rộng tâm lượng** để đón nhận tất cả trưởng ngại, cho đến lúc Tự Tánh hiện tiền như Phật, Bồ Tát... thì vô ngại, chẳng còn trưởng ngại gì nữa. **Đối với Phật, Bồ Tát... họ vẫn có trưởng ngại, thậm chí là nhiều gấp ngàn vạn lần chúng sinh, nhưng nói họ vô ngại là vì**

*họ luôn an nhiên, bất nhiễm... trước
trường ngại nên gọi là vô ngại,... .*

Lời tâm truyền số 3729

Tâm thanh tịnh trong từng sát na nơi hiện tiền. Vô niệm, vô trụ, vô sanh, vô diệt..., khoảng khắc ấy Như Lai hiện tiền trong Con. Cảm ơn thầy nhiều ạ!

Lành thay!

Lời tâm truyền số 3730

Con thích chia sẻ sự thật thì có được không.

*Người muốn nghe, sự dối trá cũng vênh Tai. Người không muốn nghe, sự thật cũng sụp Tai lại. Người nói nên có người nghe, tùy duyên để đối nhân xử thế **thuận theo căn tính** của chúng sinh thì sẽ tốt hơn. Nếu bản tâm mình trong sạch, bất kể ai tiếp xúc cũng sẽ nhận ra sự thật của các pháp... mà chẳng cần dùng tới ngôn giáo, ngôn giáo là sự giao tiếp thấp nhất trong việc giáo hóa, sâu bên trong còn có thân giáo và tánh giáo của bậc giác ngộ.*

Lời tâm truyền số 3731

Cho Con hỏi, làm sao mình kiểm tra được tâm mình đến đâu ạ?

Hãy tự hỏi chính mình, ***có khởi tâm ý tham sân si... không?***, khi tham sân si... khởi lên, có nhận biết được không?, có kiềm chế, buông bỏ... được không?. Và đối với những sự việc khách quan trong cuộc sống, mình có làm đúng với lương tâm không?. Trong đời nhân xử thế..., có tạo ra lỗi lầm, ăn năm... với ai không?, từ những chỗ ấy mà phản tỉnh, thì sẽ thay đổi mình được tốt hơn. ***"Nghệp của mình khảo mình, nó cũng chính là vị thầy của mình"***.

Lời tâm truyền số 3732

Đọc nát thiên kinh vạn điển cũng không bằng có thầy chỉ điểm, cảm ơn các vị Thánh Nhân được chọn để cứu độ chúng sinh chúng Con ạ.

Thánh Nhân cũng là Chúng Sinh, Chúng Sinh cũng là Thánh Nhân. Tâm Tịnh thì là Thánh, bất tịnh liền thành Phàm.

Lời tâm truyền số 3733

Để đạt được cảnh giới bao dung, từ bi, thánh thiện... thì phải bắt chắp mọi thói hư tật xấu của kẻ khác để bao dung, dung túng cho những việc làm không tốt mà người khác dành cho mình ạ?

Trước hết, phải **hiểu và phân biệt được giữa "Bao Dung" và "Dung Túng"**, 2 điều này hoàn toàn khác nhau. **Bao dung**, là "thương 1 cách có trí tuệ, bình đẳng", cho dù chúng sinh sai trái, tội ác... đến đâu, thì cũng vẫn tha thứ được như Phật vậy, để họ có Con đường quay trở về sự lương thiện, không phải vì họ sai, ác... mà ghét bỏ, sân si... với họ - đó là bao dung. **Dung Túng**, là "hùa" theo cái sai ác... ấy mà nghĩ, nói, hay làm theo họ, trong lòng mình thì sân si... vì không

vừa ý với người khác... – đó là Tâm Phàm Phu, không có trí tuệ, không có từ bi, không có chánh kiến.

Lời tâm truyền số 3734

Mình cứ ung dung làm đúng tâm mình và điều mình hiểu thôi, đúng không ạ?

Đúng, nhưng Tâm Mình là tâm gì? điều mình hiểu có thật là đúng chưa?... nếu chấp đúng sai... nơi mình, thì khẳng định vẫn còn mâu thuẫn với chúng sinh khác. Đức Phật dạy: "nếu chưa là A la hán thì đừng tin tâm mình", vì sao?, vì A la hán tâm thanh tịnh, không có tâm gì nữa, còn là chúng sinh thì còn khởi phiền não, vọng tâm, sẽ rơi vào đúng sai, phải trái, chánh tà... của thế tục. Trở về bản tâm thanh tịnh để đối đãi 1 cách vô tâm, vô sự... mới là "cảnh giới của Thánh Nhân".

Lời tâm truyền số 3735

Thiếu dục tri túc, ẩn sâu trong đó còn có 1 đạo lí vô cùng sâu xa, đó là khi Con biết đủ, chỉ sống với nhu cầu tối thiểu của Con, thì vật dục, tài nguyên... mà lẽ ra Con kiếm được, hưởng được trong phước phần và khả năng của Con, phần đó sẽ dành cho người khác, chúng sinh khác. Nếu Con lấy cho bằng hết, hưởng cho tận cùng, thì nhiều người khác, chúng sinh khác sẽ bớt đi phần đó. Cho nên, **thiếu dục tri túc, chính là 1 loại vô úy bố thí rất thâm sâu, mà chỉ có người giác ngộ mới có thể hiểu được và làm được.**

Lời tâm truyền số 3736

Thưa thầy, khi ngồi thiền có nên đổi vị trí không ạ?, ví dụ như từ trong phòng đi ra ngoài chẳng hạn.

Thiền, không phải là ngồi, cũng không phải là đi... .

Lời tâm truyền số 3737

Vậy thế nào mới gọi là thiền ạ?
Không thế nào cả.

Lời tâm truyền số 3738

Thầy có thể nói rõ hơn về thiền không ạ?

Không có gì để nói cả.

Lời tâm truyền số 3739

Như vậy, thiền là quay trở lại sự vô tâm, vô niệm..., Con đã hiểu rồi, cảm ơn thầy đã chỉ điểm.

Lành thay!

Lời tâm truyền số 3740

Tâm nằm ở ngoài thân hay ở trong thân thưa thầy?

Có tâm, có niệm thì có trong có ngoài..., vô tâm, vô niệm... thì trong ngoài... ở đâu? tất cả chỉ là ý niệm.

Lời tâm truyền số 3741

Cái nhớ, nghĩ, tưởng... của mình là
Tâm phải không ạ?

Là vọng tâm.

Lời tâm truyền số 3742

Ví dụ mình niệm nam mô A Di Đà Phật, thì phải nhớ nghĩ tưởng, chứ tâm không được tán loạn đến cái khác ạ?

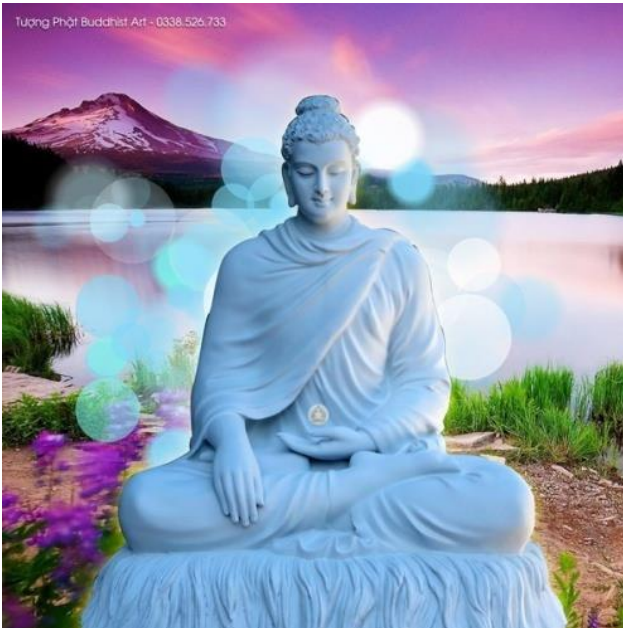
Tất cả chỉ là vọng niệm, Chân Tâm thì thanh tịnh, tỉnh sáng, không có 1 niệm nào cả, kể cả là niệm Phật... .

Lời tâm truyền số 3743

Con đã được thầy gieo duyên, và hiện tại đã ngộ được nhiều điều và hiểu được những gì thầy giảng, trí tuệ của thầy cao quá, Con xin nể phục ạ.

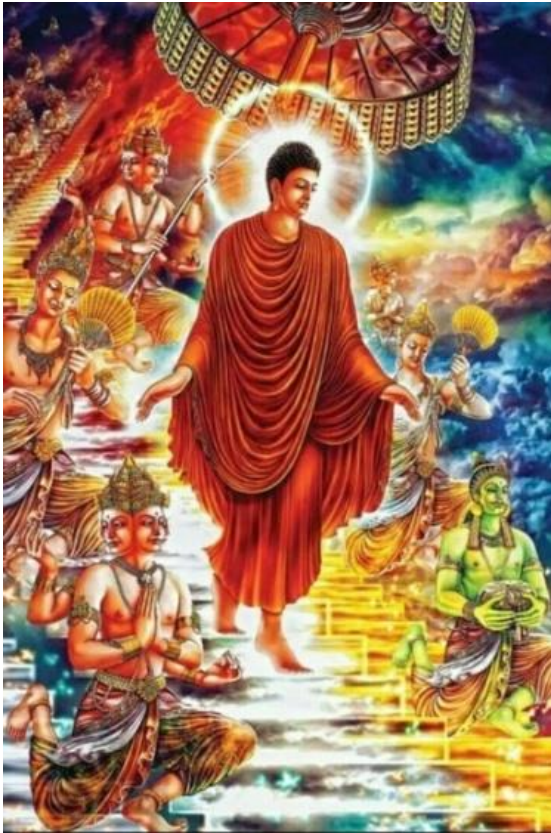
Lành thay, Ta không có trí tuệ gì cả.

Lời tâm truyền số 3744

Thầy học cao hiểu rộng, Con nên học thầy ạ.

Ta không học, cũng không hiểu gì cả.

Lời tâm truyền số 3745

Con thấy được tâm thanh tịnh của mình, thấy mình tu nhanh quá ạ.

*Tâm thanh tịnh không có trước sau, nên tu không có nhanh chậm, **buông hết cái thấy của mình** thì mới hoàn toàn thanh tịnh, rỗng lặng, sáng suốt tuyệt đối được.*

Lời tâm truyền số 3746

Dạ, trong tự thân mỗi người có sẵn
tham, sân, si phải không ạ?

Thân Phật, Bồ Tát... có chăng?

Lời tâm truyền số 3747

Con tu mà còn lo cơm áo gạo tiền, gia đình phán xét, nên Con kinh doanh buôn bán, mà như kiểu người tu không thích hợp làm ăn hay sao ạ? Bon chen, lừa lọc, rồi không biết định hướng cuộc đời mình ạ?

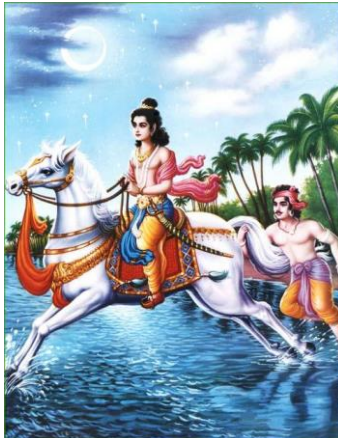
Không kinh doanh buôn bán thì làm những công việc chân Tay, sống thiếu dục tri túc, biết đủ thì sẽ không quá khó khăn đâu. Đừng sợ chết đói, mà hãy sợ mình chẳng có đức.

Lời tâm truyền số 3748

Theo thầy, mình tu tập vậy có nên xuất gia hay không? hay nên kham nhẫn ở đời tu tiếp ạ?

Người tu là tâm tu, từ bỏ tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến... đi, khi nào sạch sẽ tức là giác ngộ giải thoát, chứ không ở nơi thân tướng phải thế nào, tại gia hay xuất gia chỉ là hình thức thay đổi ở thân tướng mà thôi. Chưa chắc xuất gia đã tu, cũng chưa chắc tại gia thì không tu.

Lời tâm truyền số 3749

Việc đời chỉ là chuyện nhỏ, lo còn không xong, việc đạo khó gấp trăm ngàn lần sao làm nổi?, Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền... xưa nay đều rất mệt nhọc để hoằng pháp lợi sanh, làm dâu trăm họ, bận hơn cả vua, chăm lo đến từng tâm ý của từng chúng sinh một,... . Nhưng dù là đời hay đạo, thì đường hướng phải rõ ràng, ý chí phải quật khởi, tâm trí luôn sáng suốt..., thì đời hay đạo ấy đều không thành vấn đề.

Lời tâm truyền số 3750

Con chưa phá được tâm tham sân si
ạ.

*Thấy ra các vấn đề của tâm thì buông
xả, thấy ra sự tồn tại đấy rồi mà còn
chấp giữ thì là mê muội, không trách ai
được.*

Lời tâm truyền số 3751

Thầy có thể dẫn dắt Con đến kiến tánh được không ạ?

*Không thể, phiền não của mỗi người thì mỗi người **TỰ BUÔNG** lấy, không ai **BUÔNG THAY MÌNH** được cả.*

Lời tâm truyền số 3752

Buông, có phải là buông hết tất cả, buông đến khi nào không còn gì để buông nữa, buông đến thanh tịnh, vắng lặng, vậy khi ý nổi lên thì phải làm sao ạ?

Buông cho sạch, không phải là buông cho đến lúc vắng lặng, không có phiền não, cái đó là buông của thiền định, không phải buông của Tâm Tánh. Buông của Tâm Tánh là thấy mà như không thấy, biết mà như không biết, tức buông cái "tâm chấp trước" đi, niệm khởi đến đi thì kệ nó, không dính mắc, chấp chặt, bám víu, suy tưởng... theo thì đúng. Phiền não... vốn "chẳng phải của mình" nên thực ra "cũng chẳng cần phải buông cái gì cả".

Lời tâm truyền số 3753

Nếu Con đi ăn cướp mà tâm không dính mắc phiền não thì sao ạ?

"Đi ăn cướp" tức là đã có khởi ý tham, dẫn đến hành vi đó, đó chính là phiền não ngay đó rồi, sao không dính mắc phiền não được?. Nếu tâm thanh tịnh thì không khởi ý tham đi ăn cướp thì cũng không có hành vi đi ăn cướp, "tâm thanh tịnh mới là tâm không dính mắc phiền não".

Lời tâm truyền số 3754

Có ý, nhưng Con kịp thời nhận ra và phân biệt đúng sai đó thì Con ra sao ạ?

Có ý tức là có tâm vọng tưởng, phân biệt đúng sai tức là có tâm phân biệt các pháp, nếu còn chấp đúng chấp sai mà cho là nhận định "**của Ta**" nữa thì là tâm chấp trước... . **Cả 3... loại phiền não đều có cả, tâm không còn thanh tịnh.**

Lời tâm truyền số 3755

Ngoài đi làm ra, Con cách li tất cả bạn bè, ăn chơi tụ tập rượu bia..., tất cả đều tránh mặt ạ.

Chưa có lực thì "tránh duyên", lực mạnh rồi thì "hóa duyên"... . "Không sợ xấu ác, biến chất..., chỉ sợ trong lòng mình không đủ định lực, trí lực, đạo lực, phước lực... mà thôi". Phàm nhân tu chùa, am, cốc..., xa lánh thế sự..., Thánh Nhân mới tu được ở đời, ở chợ... mà tâm vẫn kinh định, sáng suốt, không bị nhiễm ô, gieo duyên cùng khắp, vô số chúng sinh được tiếp xúc và giác ngộ theo.

Lời tâm truyền số 3756

Thưa thầy, Con người chúng Ta luôn có 2 đặc quyền, là "lựa chọn" và "quyết định" mà không ai có thể tước đoạt, đúng không ạ?

*Tốt nhất là **đừng cho mình 1 đặc quyền nào cả.** Không có cái gì là "Ta", "của Ta" cả, thân tâm đều vô thường, thì làm gì có đặc quyền nào của thân tâm ấy?, nếu có thì là "của bản ngã", chẳng phải là **CHÂN TÂM THANH TỊNH.***

Lời tâm truyền số 3757

Cuộc đời sẽ rèn rũa cho Con, có thể bình thản trước bất kì 1 hoàn cảnh nào. Khi tâm của Con không được bình thản ở đâu?, thì ẩn sâu bên trong là sự thiếu sót của Con ở đó. **Con phải tìm ra nguyên nhân ở chính mình mà sửa đổi.** Đối với Phật, Bồ Tát..., không có hoàn cảnh ở đời nào, có thể làm cho tâm họ mất đi sự bình thản được, tại họ đã trải qua trường kiếp, đã ném đủ tất cả các hương vị của luân hồi, không có điều gì có thể làm cho họ ngạc nhiên hay mất bình tĩnh được cả.

Lời tâm truyền số 3758

Cho dù Con là người thế nào, thì Như Lai cũng luôn tha thứ cho Con thôi. Tuy nhiên, sự tha thứ của Như Lai, là để cho Con quay trở về sự lương thiện của chính Con, chứ không phải là Ta dung túng cho những sai lầm, những tội ác, những ác ý, những việc làm tổn hại đến người khác... từ Con. Cho dù Con làm hết những việc đấy, thì Ta cũng vẫn tha thứ cho Con thôi. Tuy nhiên, **"nhân quả nghiệp báo"** sẽ không tha thứ cho Con đâu, Con hãy nhớ điều đó.

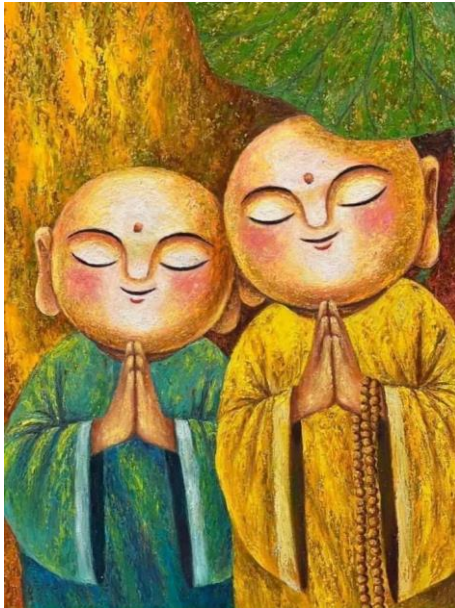
Lời tâm truyền số 3759

Bất kể 1 chúng sinh nào, khi trải qua khoảnh khắc sinh tử, cũng đều gặp được Như Lai (trở lại tâm trong sáng của mình), để nhìn lại tất cả những gì mình đã tạo ra trong kiếp sống đó, hoặc là Con tỉnh thức để trở về bên cạnh Như Lai, hoặc là Con tiếp tục trầm luân trong sinh tử. Ta mong rằng, vào thời khắc sinh tử, Con hoàn toàn buông bỏ được tất cả vọng niệm, để cùng Ta hòa vào Bể Tánh Thanh Tịnh của Mười Phương Chư Phật. Con hãy tập buông xả tất cả, ngay từ khi Con còn sống đây, vì đây là giai đoạn thực hành quý giá của Con, không nên lãng phí.

Lời tâm truyền số 3760

Như Lai chính là Phật A Di Đà. Như
Lai chính là Phật Thích Ca Mâu Ni. Như
Lai chính là Quan Thế Âm, Đại Thế Chí...
. Và Như Lai cũng chính là Tâm Rỗng
Lặng Trong Sáng của Con.

Lời tâm truyền số 3761

Tất cả cảnh đẹp trong thập pháp giới chúng sinh, cho đến muôn ức cực lạc thế giới..., cũng **chẳng đẹp bằng tâm rộng lượng trong sáng của Con**. Con đừng tìm cầu 1 thứ cảnh đẹp nào đó để an trụ, hưởng đến..., điều đó sẽ làm Con đánh mất thứ quý giá và chân thật nhất, đó là **CHÂN TÂM THANH TỊNH**.

Lời tâm truyền số 3762

Tâm ai tĩnh lặng đến tịch mịch?, Tâm ai đã không còn thấy sự tồn tại của chính mình?,... .

Lời tâm truyền số 3763

Mọi thứ đến đi với Con, chỉ như những giấc mộng trong đêm dài... . Tỉnh mộng rồi, cả càn khôn vụn vỡ.

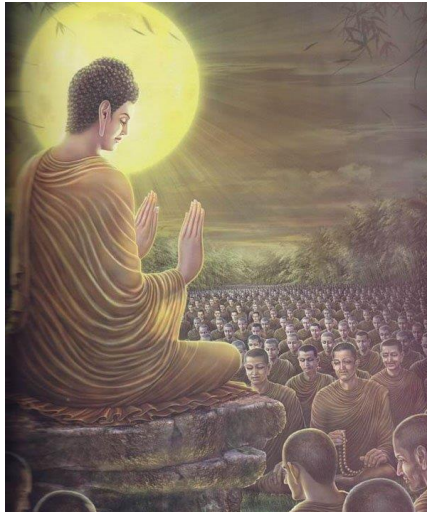
Lời tâm truyền số 3764

Người tu hành thật sự, không nói đến tiền của, không nói đến lợi danh, không nói đến thờ cúng, và cũng không nói đến phong thủy, khoa học..., hay bất kì 1 lĩnh vực nào cả. Một người tu hành chân chính, chỉ là người đó **"từ bỏ đi tham, sân, si..., từ bỏ đi phiền não, dục vọng..."** của chính mình, và hướng cho tất cả mọi người đi theo Con đường đó mà **đạt được sự giác ngộ và giải thoát.**

Lời tâm truyền số 3765

Chỉ có người đã buông bỏ được thứ gì, thì mới có thể chỉ bày cho người khác buông bỏ được thứ ấy. Nếu Con chưa buông bỏ được, thì tuyệt đối Con không khuyên nhủ một ai được cả. **Buông bỏ mới có thể làm thầy, cho đến làm Phật, Bồ Tát...** . Chưa buông bỏ được, thì khẳng định còn là chúng sinh trong lục đạo,....

Lời tâm truyền số 3766

Có nhiều người cho rằng mình đã giác ngộ, nên buông lung phóng túng, cho rằng mình không còn bị dính mắc ạ?.

Đó là việc của họ, họ **"muốn nghĩ"** thế nào đó là việc của họ, mình chỉ cần **"biết mình"** thôi. Hơn nữa, có vô số chúng sinh, sự việc... bên ngoài, nếu để tâm ra bên ngoài hết... thì thời gian đâu quán xét chính mình?.

Lời tâm truyền số 3767

Nếu Con đi ăn cướp nhưng tâm Con không thấy dính mắc thì sao ạ?

Đi ăn cướp là có ý đồ khởi tâm chổ đó rồi, đó là phiền não, có hành động rồi thì đã tạo thân nghiệp, và có ý nghiệp từ trước đó, khởi tâm động niệm chính là sự dính mắc rồi.

Lời tâm truyền số 3768

Khi mình làm mà mình không khởi ý thì sao ạ?

Mình có khởi ý hay không cũng khó mà nhận biết được, đôi khi chúng Ta làm trong sự tỉnh thức thì Ta thấy rõ tâm ý của mình khởi lên để làm việc, nhưng đôi khi chúng Ta **làm việc trong vô thức**, những tâm ý đó khó thể biết được (làm trong vô thức nó cũng dễ nhầm với việc làm với tâm rỗng lặng trong sáng, nhưng không phải, nó khởi mà mình không biết nó khởi). Tuy nhiên, chỉ cần chúng Ta làm mà **"không chấp trước" tâm ý của mình**, cho nó là đúng sai, phải trái, chánh tà... thì dù tâm ý đó thế nào cũng không làm mất đi tâm thanh tịnh, tỉnh sáng... của mình được. Hãy nhớ

rằng: "Ý khởi chẳng phải Ta, Của Ta, Ý khởi là Bản Ngã khởi, chẳng phải Chân Tâm, Tự Tánh khởi, Chân Tâm, Tự Tánh thì không có khởi gì cả".

Lời tâm truyền số 3769

Khi Con đã có sự trở về của Tâm(Chân Tâm), thì thân xác có ở đâu, có làm gì... cũng không còn quan trọng nữa, mọi buồn vui sướng khổ... chỉ là sự trải nghiệm của thân xác vô thường. Nhận ra cái vĩnh hằng, bất biến của Chân Tâm, mọi sự sợ hãi nơi thân, nơi cảnh... của Con sẽ đều Tan biến.

Lời tâm truyền số 3770

Mọi bài học đến với Con đều là bài thuốc chữa lành. Con hãy nhìn sâu vào nó, sự tĩnh lặng sẽ đến với Con.

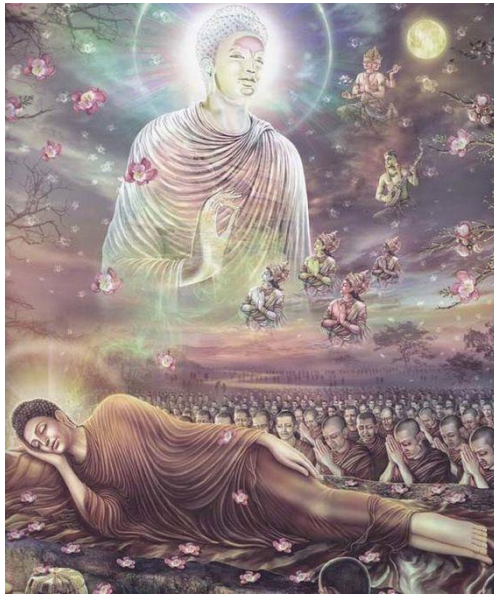
Lời tâm truyền số 3771

Người tu hành đã được thông suốt, các pháp hóa không, **TÂM THANH TỊNH HIỆN TIỀN...**, thì mọi khổ đau, phiền não... chẳng thể chạm vào được họ.

Lời tâm truyền số 3772

Nếu Con không thể tha thứ cho chính Con, thì Con chẳng thể tha thứ cho người khác được. Sự tha thứ cho chính mình vĩ đại nhất, là buông bỏ đi các tham, sân, si, phiền não... để cho Tâm TRỞ LẠI SỰ THANH TỊNH VỐN CÓ CỦA NÓ.

Lời tâm truyền số 3773

Người phàm cứ tưởng rằng, những quan điểm của mình sẽ làm cho thế giới bình yên..., nhưng họ không hiểu được rằng, 1 thế giới bình yên thì trong tâm tất cả chúng sinh đều trở nên bình lặng, **CHẲNG CÒN AI CÒN 1 QUAN ĐIỂM NÀO CẢ**. Điều này chỉ có **Bậc Thánh** mới có thể hiểu được.

Lời tâm truyền số 3774

Không ai làm hại Con cả, chỉ có **nhân quả của chính Con** hại Con mà thôi, thân khẩu ý... của Con đã tạo ra từ trường kiếp đã tác động vào thế giới chúng sinh xung quanh, thì bây giờ Con tiếp nhận lại y như thế. Chỉ trừ khi Con cắt đứt vọng niệm của mình, thì sự tương tác ấy mới có thể dần chấm dứt, đạt dần tới sự tịch tịnh cả về thân lẫn tâm của bậc Thánh Nhân (pháp giới Tứ Thánh).

Lời tâm truyền số 3775

Kẻ phàm chỉ người trên Ý Thức..., Bậc Thánh chỉ người trong Vô Thức... . Ý Thức hiện Tướng, Vô Thức ẩn Thân. Vì hiện Tướng dậy nên kẻ học nhớ nhớ quên quên..., vì ẩn Thân dậy nên kẻ học âm thầm kiểm soát được Tam Nghiệp, chẳng bị phân tâm bởi hình tướng... .Giáo hóa bằng sự Vô Vi, Vô Tướng..., mới có thể đem lại lợi ích, tác dụng to lớn cho chúng sinh.

Lời tâm truyền số 3776

Khi Con càng biết cách nhìn sâu vào sự việc, thì Con càng biết cách đứng ngoài sự việc. Khi Con càng biết cách đứng ngoài sự việc, thì tâm trí của Con càng trở nên tĩnh lặng. **CÀNG NHÌN SÂU THÌ CÀNG SÁNG TỎ, CÀNG SÁNG TỎ THÌ CÀNG GIẢI THOÁT.**

Lời tâm truyền số 3777

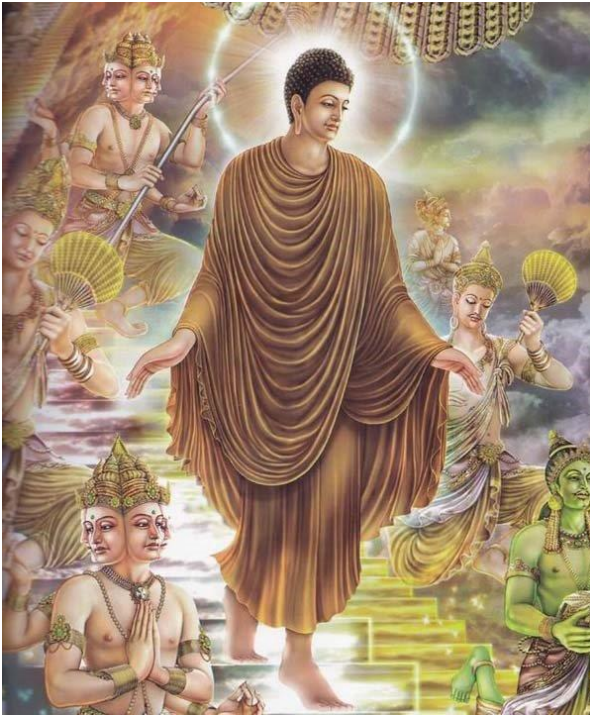
Hướng nhìn vào sự việc, quán sát vào sự việc đi về hướng đúng đắn, là càng nhìn vào nó, Con càng thấy nó cũng vô hình, vô tướng, vốn chẳng có tướng ngại gì cả. Tất cả tướng ngại, phiền não..., chỉ là do tâm chấp trước của Con vào nó, cho nó là có... mà thôi. Con hãy nhớ rằng: **"VÔ TÂM THÌ VÔ SỰ"**.

Lời tâm truyền số 3778

Tâm Con chưa tỉnh ạ, theo hiểu biết hạn hẹp của Con thì Ngài đang giảng về Bát Nhã, tất cả những gì Ngài nói đều là Bát Nhã, có phải không ạ?

TA KHÔNG BIẾT.

Lời tâm truyền số 3779

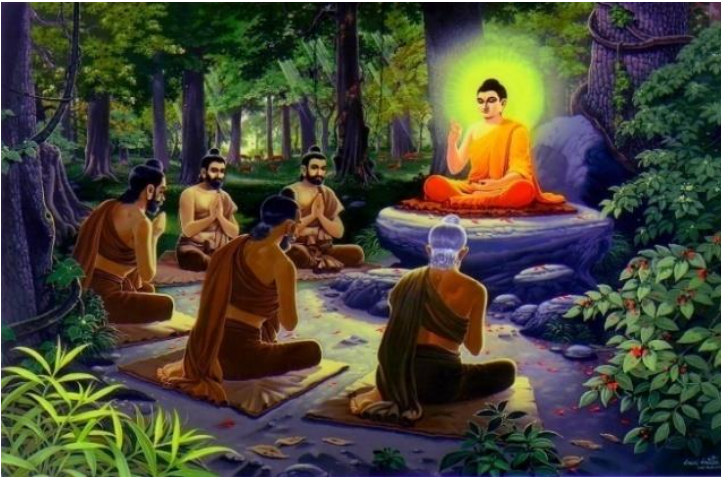
Con ngẫm hiểu được ý của Ngài ạ, vô tướng là thật tướng, thật tướng là vô tướng ạ?

Kẻ mê nói Tướng, người ngộ nói Chân. Chẳng có Mê, Ngộ..., cũng chẳng có Tướng, Chân,... . **VẠN PHÁP GIAI KHÔNG.**

Lời tâm truyền số 3780

Đạo giải thoát của Như Lai cũng đơn giản thôi, KHI CON BUÔNG XẢ ĐƯỢC TẤT CẢ Ý NIỆN THÌ CHÂN TƯỚNG VÔ TƯỚNG CỦA CÁC PHÁP HIỆN BÀY. Hết thấy đều không dính mắc, vướng víu, khởi tâm..., đó chính là sự giải thoát rồi.

Lời tâm truyền số 3781

Con biết khi đi vào Con đường tu tập là sự cô đơn đến tột cùng, chịu khổ tâm đến tột cùng. Khi Con gặp được thầy Con đã sáng tỏ ra rất nhiều, Con cảm ơn thầy ạ.

LÀNH THAY!

Lời tâm truyền số 3782

Khi Con gặp được thầy, được thầy trợ duyên bằng những bài pháp, Con vừa vui vừa xúc động, Con thấy mình không còn cô đơn trên Con đường mình tu tập, Con sẽ cố gắng nhiều hơn, quay về chính mình, phản tỉnh buông ra các pháp, hướng tới 1 tâm thái an tịnh ạ.

LÀNH THAY!

Lời tâm truyền số 3783

*Vô thường cũng chính là Đại Đạo, khi
Con hiểu rõ Vô Thường thì cũng là lúc
Con hiểu rõ Đại Đạo.*

Lời tâm truyền số 3784

Người càng có tâm, có tầm..., thì lại càng có nhiều nỗi lo, nhưng không phải là lo cho bản thân mình. Phật, Bồ Tát... thì hoàn toàn không lo cho bản thân, nhưng lại lo cho hết thảy chúng sinh vạn vật, làm sao cho chúng sinh vạn vật **hết khổ được vui, được giác ngộ, giải thoát.**

Lời tâm truyền số 3785

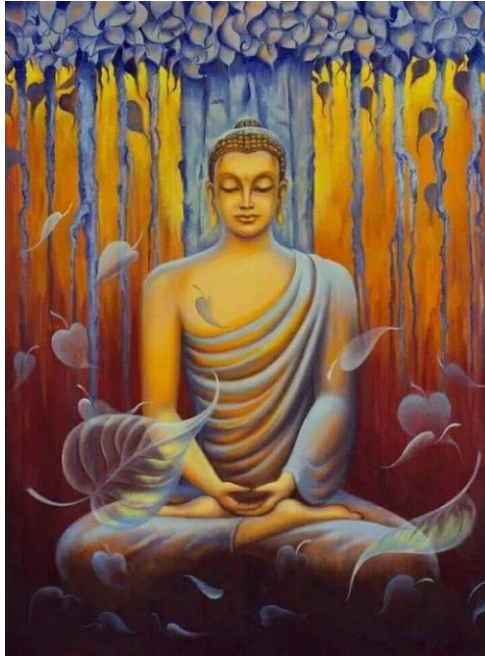
*Thánh Hiền càng sống càng đắm
thắm..., Tiểu Nhân càng sống càng cực
cần... . Khi Con nhìn cuộc đời bằng lòng
từ bi, Con sẽ càng trở nên thánh thiện,
nhưng nếu Con nhìn cuộc đời bằng lòng
sân hận..., thì tâm tính của Con ngày
càng trở nên khó chịu đối với người xung
quanh, như vậy một đời người xem như
là uổng phí rồi.*

Lời tâm truyền số 3786

Mấy hôm nay Con rất hung dữ, đánh mắng Con cái, Con bé không chịu học hành, Con rất bất lực, giờ thì Con biết Con phải làm gì rồi ạ, Con cảm ơn ngài đã khai sáng cho Con. NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT!

SADHU!

Lời tâm truyền số 3787

Vọng khởi liền biết, chỉ giữ lại cái biết, còn vọng khởi kệ nó không theo ạ?

"Giữ" lại cái biết?. Lấy cái gì để giữ lại? Có cái gì để giữ lại cái biết sao?.

"Tột cùng của cái biết, là chẳng còn cái biết nào cả". TỰ TÁNH HẰNG TRI, HẰNG BIẾT... LÀ NIẾT BÀN. NHƯNG TỰ TÁNH ẤY CŨNG HẰNG VÔ TRI, VÔ BIẾT..., CÁI ĐÓ LÀ "ĐẠI NIẾT BÀN". "Không có vô minh, cho nên không có diệt vô minh. Không có vọng khởi, cho nên không có diệt vọng khởi".

Lời tâm truyền số 3788

Cho Con hỏi, vô tâm trong tình yêu ạ?

Tình yêu? Phật, Bồ Tát... yêu thương chúng sinh bình đẳng và vô hạn, không phân biệt chúng sinh nào trong 6 nẻo luân hồi... . Còn **tình yêu nam nữ... là ái dục** chi phối chúng sinh, làm cho chúng sinh trầm luân trong 6 nẻo luân hồi... . **Đã là ái dục..., thì hẳn là "có tâm", chứ chẳng thể vô tâm**(sự thanh tịnh, trong sáng) được. Tâm ấy là gì? là tâm sở hữu, thỏa mãn, tham cầu cho riêng mình..., đó cũng chính là bản ngã của mỗi chúng sinh.

Lời tâm truyền số 3789

Adidaphat, Con rèn luyện mãi để tâm mình không còn chấp nữa, nhưng thật khó với Con.

Thật ra, **"tâm chấp"**... chẳng cần phải rèn luyện gì để không còn chấp nữa. Mà là "buông", là buông chứ không cần "rèn" gì. **"Rèn luyện buông"** cũng không cần. Thường sống với tâm thanh tịnh, tỉnh sáng... thì vạn duyên, vạn sự, vạn phiền não... tự khắc dần rời xa.

Lời tâm truyền số 3790

Có những người cả về đức hạnh lẫn trí tuệ đều hơn Con rất nhiều. Vì họ mang đức khiêm nhường, nên không thích bàn chuyện thiên hạ. Con trí và đức đều không bằng người Ta, thì tuyệt đối đừng bàn đến họ, "**kẻ mắc tội phi báng**" bởi tâm hơn thua, hẹp hòi... của Con, điều đó chỉ khiến Con "**tạo nghiệp**", mang họa cho mình,... .

Lời tâm truyền số 3791

Không chỉ là phỉ bàng người có trí, đức... hơn mình là mang tội, mà là **"tâm phỉ báng, chỉ trích, chê bai..."** bất kì chúng sinh nào, dù trí đức họ ra sao, cũng **đều là mang tội cả**. Những loại tâm thái ấy, Con nên **buông bỏ đi**, để thân tâm của Con trở nên trong sạch hơn, thánh thiện hơn.

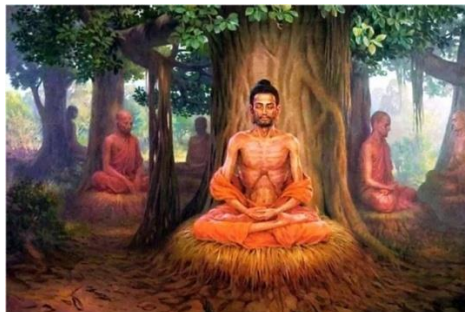
Lời tâm truyền số 3792

Như Lai cũng biết cảm động, cũng biết rơi nước mắt..., nhưng Ta chỉ cảm động, chỉ rơi nước mắt... **"trước những điều lớn lao"**, những việc có lợi ích lớn lao cho chúng sinh, và nhìn thấy tâm từ bi và trí huệ của Con được lớn lên, được mở rộng tới vô lượng,... .

Lời tâm truyền số 3793

Tự đưa mình vào thế khó, làm ảnh hưởng, thiệt hại lây tới người khác cả về vật chất lẫn tinh thần..., đó là việc làm ác, tổn hại phước đức của Con nghiêm trọng, thậm chí có thể đưa Con vào 3 đường ác... . Bậc Thánh Trí luôn ở chỗ bình an, giản đơn... để cho mình được hạnh phúc, an yên..., đó còn là 1 sự rèn luyện lớn của đời người. "Không hại mình trước thì mới có thể không hại người được, an yên cho mình trước thì mới có thể an yên cho người được".

Lời tâm truyền số 3794

Vậy Con sẽ ở nhà tu tâm thanh tịnh, vậy có cho là lười biếng không thầy? Và nếu ở nhà Con không có cơ hội làm việc thiện giúp người thì Con có mất Phúc không ạ?

Tự lo được cho mình trước thì ở đâu cũng vậy, bậc chân tu thường ở 1 mình, người có vô lượng phước báo là người biết sống trong tâm thanh tịnh mà cảm ứng vạn vật, ảnh hưởng tốt đẹp tới vô lượng chúng sinh vô hình khắp các cõi..., không nhất thiết phải tiếp duyên, làm thiện... mà tạo thành phước báo, cái phước báo do dụng tâm, hiện tướng... mà làm chỉ là phước hữu lậu, phước nơi tâm thanh tịnh là phước vô lậu, không thể so sánh bằng.

Lời tâm truyền số 3795

Con không thể hòa nhập ở những nơi đông người, vì công việc nên Con cố gắng, nhưng khiến cho Con rất mệt thày ạ.

"Có Ta", thì có hòa nhập, có không hòa nhập... cho "cái Ta". "Không có Ta", thì cũng không có hòa nhập, không có không hòa nhập... cho cái Ta nào cả. "Tất cả chỉ là ý niệm của tự ngã". Hết thấy chúng sinh đều vô tướng, nếu thấu tột lí ấy, thì muôn vạn chúng sinh như muôn vạn Phật xung quanh, chưa thấu tột lí ấy, thì 1 mình trong hang cùng, ngõ hẻm... cũng dấy khởi phiền não, khổ đau... .

Lời tâm truyền số 3796

Bậc Quân Tử dù trời sập xuống, thì nét mặt cũng không biến sắc, vậy mà Con lại để những chuyện nhỏ nhặt trong cuộc sống làm cho tâm dao động, sân giận và phiền não... . Con phải học đức của bậc Quân Tử, Thánh Trí..., để những người xung quanh Con được dịu mát, an vui... .

Lời tâm truyền số 3797

Họ không muốn dịu mát, vậy tại sao Con phải làm dịu mát hạ ạ?

Người đối tốt với Ta, Ta đối tốt lại. Người không đối tốt với Ta, Ta cũng vẫn đối tốt lại. ĐÓ MỚI THẬT SỰ LÀ NGƯỜI TỐT. LÀM NGƯỜI TỐT CÓ PHƯỚC CỦA NGƯỜI TỐT, LÀM KẼ NGU CÓ HỌA CỦA KẼ NGU.

Lời tâm truyền số 3798

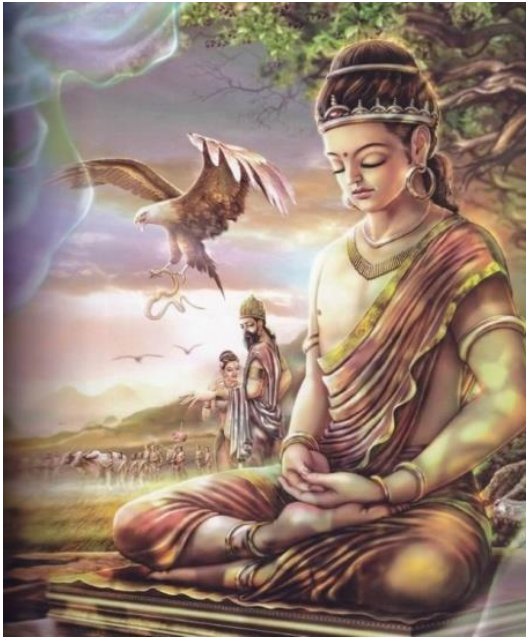
Mưa trời, không phân biệt chỗ cao chỗ thấp, chỗ sang chỗ hèn, chỗ sạch chỗ nhớp... . Cũng như tấm lòng của 1 bậc Thánh Trí..., yêu thương chúng sinh là bình đẳng, không 1 mảy tâm phân biệt... . Sở dĩ Con còn các tâm phân biệt ấy, là do tấm lòng của Con chưa đủ rộng lớn, chưa đủ bao dung hết thảy chúng sinh vạn vật... . **Để làm 1 bậc Thánh Trí, Bồ Tát..., thì Con phải bắt đầu từ việc "mở rộng tâm từ bi của Con".**

Lời tâm truyền số 3799

Nơi mà không có tướng, thì nào còn sự tồn tại ạ?

CHÂN TÂM THƯỜNG TRỤ, MUÔN TƯỚNG VÔ THƯỜNG. SỰ TỒN TẠI THẬT SỰ, THÌ KHÔNG CÓ TƯỚNG.

Lời tâm truyền số 3800

Chuyện liên quan đến người thân, làm sao để tâm không động ạ?

*Giúp mà không chấp công, khởi tâm mà không chấp ý, tùy duyên để khởi tâm động niệm đều có lợi ích cho mọi người, thì dù là mối quan hệ nào, cũng không xảy ra mâu thuẫn, tranh cãi, và phiền não... . Sở dĩ đối người tiếp vật... gây ra khổ đau, phiền não... đều là việc chấp vào tâm ý của mình, công sức mình bỏ ra... mà ra. **PHẬT, BỒ TÁT... LÀM NHƯ KHÔNG LÀM, NGHĨ NHƯ KHÔNG NGHĨ, "BỞI HỌ KHÔNG CÓ CÁI TA NÀO ĐANG NGHĨ, ĐANG LÀM... CẢ".***

Lời tâm truyền số 3801

Ta luôn nghĩ đến cái chết, thân xác của Ta rồi sẽ mục nát và hòa vào đại địa. Càng nghĩ đến cái chết, càng không làm cho Ta sợ hãi, ngược lại, lại càng làm cho Ta mạnh mẽ hơn. Khi Ta vượt thoát khỏi mọi hình tướng giả tạm, Ta đã trở nên bất tử.

Lời tâm truyền số 3802

Con có cần đi thọ bát nữa không thầy?. Khi Con nghĩ, chỉ cần tâm nhận ra tất cả thế gian này đều là giả, là ảo mộng, vậy nên thọ bát Con vẫn còn chấp tướng, Con nghĩ đúng không ạ?

*Chưa thấy rõ Chân Tâm, thì cần lấy các giới làm thầy. Nếu thật sự thấu tỏ Chân Tâm rồi, thì vạn pháp đã minh bạch, không cần phải hỏi thêm gì. Còn hỏi, còn nghi... tức còn chưa tỏ, thì còn nương pháp mà rèn luyện, rời xa các ác, giúp tâm thuần thiện..., sau mới có thể tiến tới việc **TỎ TÁNH, LỘ CHÂN**.*

Lời tâm truyền số 3803

Làm thế nào để mình không bị tác động bởi những năng lượng xấu, tiêu cực được ạ?

Chánh Khí, phải có Chánh Khí mạnh.
Người có chánh khí mạnh thì quỷ thần còn kính sợ, ma quỷ... không dám tới gần, vì tới gần người có chánh khí mạnh họ rất khó chịu... .

Lời tâm truyền số 3804

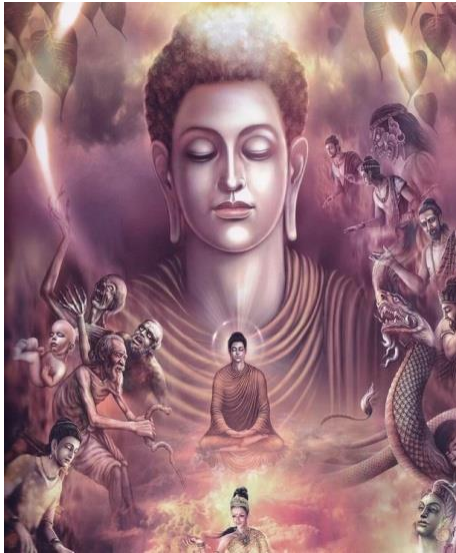
Làm thế nào để có chánh khí mạnh ạ?

Vẫn là "**phải tu**". Từ bỏ các tâm tham, sân, si, phiền não..., có công phu trong việc giữ giới, thiền định... .

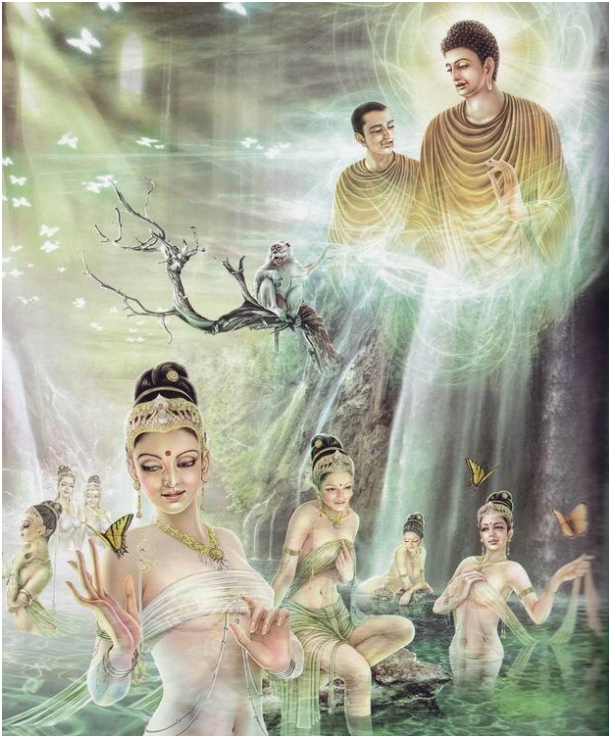
Lời tâm truyền số 3805

Không có tư tưởng để hòa thuận, cũng không có tư tưởng để hình thành nên sự gắn kết... . Mà chính từ chỗ **"không tư tưởng"** để sống với nhau, Con mới có thể hòa thuận với tất cả, gắn kết với tất cả. Có tư tưởng thì có động chạm, không có tư tưởng thì ai động chạm với ai?.

Lời tâm truyền số 3806

Người có thể "không tư tưởng mà sống" với vạn duyên, vạn vật..., chính là người Giác Ngộ, Giải Thoát. "Giải thoát khỏi mọi tư tưởng, cũng chính là giải thoát khỏi thập pháp giới chúng sinh".

Lời tâm truyền số 3807

Sống chỉ cần ĐỨC và Hạnh thế là đủ bình an để đối diện trước tử thần cũng không còn sợ. Sự Bình An Con đã cảm nhận được. Cảm ân Thầy.

SADHU!

Lời tâm truyền số 3808

Con cảm ơn thầy đã giúp Con, mỗi ngày Con luôn cố gắng học tập lời thầy dạy và rèn luyện ạ.

SADHU!

Lời tâm truyền số 3809

Mỗi khi được nói chuyện với thầy, được thầy chỉ dạy, Con cứ thấy năng lượng nó tăng lên, cảm nhận được nhiều hơn, có định lực mạnh hơn, sự hiểu biết từ nội tại, trí tuệ cũng được khai mở ra nhiều, Con hiểu biết được nhiều hơn ạ.

SADHU!

Lời tâm truyền số 3810

Thưa thầy, cái gì làm cho Ta luân hồi
ạ?

Cái tâm đang hỏi đó.

Lời tâm truyền số 3811

Con không muốn dính mắc vào chuyện tình cảm và mọi chuyện khác... thì phải làm sao ạ, xin thầy chỉ giáo cho Con.

*"Có Ta" thì có dính mắc vào Ta,
"không có Ta" thì dính mắc vào đâu?*

Lời tâm truyền số 3812

Dạ! Con đi ngoài đồng ruộng có nghe tiếng kêu thảm thiết của Con Nhái khi nhìn thấy thì bị Con Rắn nuốt hết phân nửa Con Nhái rồi, nếu gặp trường hợp như thế mình phải làm sao ạ?.
AMIDAPHAT.

"ĐẠI ĐẠO vô tình, vô tâm, coi chúng sinh bình đẳng như cỏ giác". Nếu có thể vô tình, vô tâm mà làm thì dù là làm gì cũng chẳng dính mắc, tạo nghiệp. Sự trong sáng của Tâm Tánh hiển lộ trong mọi lúc thì sẽ ảnh hưởng tốt đẹp tới mọi người và chúng sinh, sẽ đủ trí tuệ để hành sự sao cho mọi chuyện đi về hướng tốt đẹp cho tất cả.

Lời tâm truyền số 3813

Có nhiều người cho rằng, họ đã giác ngộ, vô sanh, nên buông lung, phóng túng, cho rằng mình không còn bị dính mắc, họ có ảo tưởng quá không ạ?

**CHỈ CẦN "BIẾT MÌNH THỜI" LÀ ĐỦ.
"Tất cả chỉ là vọng tâm".**

Lời tâm truyền số 3814

Giả sử Con đi trộm cướp, mà tâm Con không dính mắc vào việc này thì thế nào ạ?

"Đi trộm cướp", tức là "có ý đồ khởi tâm chỗ đó rồi, dính mắc vào tâm tham rồi", có ý nghiệp rồi, cần gì phải làm nữa?, nếu làm rồi thì đó là thân nghiệp rồi.

Lời tâm truyền số 3815

Vậy là chỉ cần mình khởi tâm là dính
mắc rồi ạ?

ĐÚNG VẬY!

Lời tâm truyền số 3816

Khi tâm đạt đến sự thanh tịnh tuyệt đối, tức sự Tịch Tĩnh, thì cũng tức là Con rời bỏ được tất cả sự dính mắc.

Lời tâm truyền số 3817

Thầy có yêu thiên nhiên, yêu động vật không ạ?

Ta yêu tất cả mọi thứ, và Ta cũng không yêu bất kì thứ gì cả.

Lời tâm truyền số 3818

Thưa thầy, phân biệt thì có nhưng đó không phải là ý, tức là bát nhã. Khởi ý là tư tưởng, nên khi mình không khởi ý mà vẫn làm việc bình thường với tâm rỗng lặng trong sáng thì có đúng chưa ạ?

Thật ra, chỉ khi dừng tất cả sự hoạt động của thân và tâm thì tâm mới trở về sự thanh tịnh, rỗng lặng, trong sáng... "1 cách tuyệt đối" được. Nếu còn sự tướng bên ngoài, phản ảnh vào trong tâm, khiến tâm giãy khởi ý niệm, và tâm phân biệt... lên "để đối cảnh"... thì đã mất đi "tính tuyệt đối của Chân Tâm" rồi. Tuy nhiên, dẫu khởi tâm phân biệt "mà không chấp" thì cũng sẽ không xây dựng ra 1 bản ngã nào cả, và khởi ý ra mà luôn hướng tới sự tốt đẹp của chúng sinh, vạn vật bên ngoài..., tức không khởi

ý để xây dựng 1 bản ngã có sự chấp giữ danh vọng, lợi ích... cho nó, thì cũng gọi là sống được với tâm thanh tịnh, rỗng lặng, trong sáng... được.

Lời tâm truyền số 3819

Tâm cực lạc thì có cõi cực lạc cũng được, không có cõi cực lạc cũng được. Tâm không cực lạc thì dù có cõi cực lạc đi nữa cũng chẳng thể về được. Việc tu hành của Con phải ở nơi tâm thanh tịnh mà trở về, đừng nên hướng tới bất kì 1 cảnh tướng gì ở tương lai, bởi tương lai cũng chỉ là thứ hư giả, mọi thứ đều là do bản ngã thù dật mà nên.

Lời tâm truyền số 3820

Bản Ngã có tham muốn tất cả mọi thứ để được thỏa mãn. Tự tánh thì không cần bất cứ thứ gì để được an tịnh.

Lời tâm truyền số 3821

Khỏa lấp về thân được đầy đủ rồi, con người ta mới đi tìm thứ để khỏa lấp cho tâm hồn của họ. Khi ấy họ mới nhận ra, hố sâu của tâm hồn còn sâu hơn gấp trăm ngàn lần hố sâu khổ đau của thân xác. Khi Con vẫn còn mãi mê chăm chút cho thân xác của mình, thì Con vẫn chưa chăm chút được một chút nào cho tâm hồn của Con cả.

Lời tâm truyền số 3822

Có 1 thứ mà kẻ phàm phu không thể nào bắt trước được, **đó chính là trí tuệ của bậc Thánh Trí**. Lời trí tuệ của bậc Thánh Trí nói ra không giống với kinh điển, không giống với ai..., nhưng lại đồng nghĩa với kinh điển, với lời dạy của Phật, Bồ Tát..., và "chỉ có bậc Thánh Trí với nhau" mới nhận ra nhau. Còn lời của kẻ phàm phu, thì chưa vượt qua được ba chữ tham sân si... .

Lời tâm truyền số 3823

Tâm hồn của mỗi chúng sinh đều có khả năng tự chữa lành. Như Lai đã chữa lành cho tâm hồn của Ta rồi, Ta mong Con sớm chữa lành cho tâm hồn của chính Con. Bằng cách nào?, xả bỏ tất cả phiền não trong tâm, thì tâm hồn sẽ khôi phục lại Bản tánh nguyên sơ, nguyên thủy của nó, Rỗng Lặng và Trong Sáng tuyệt đối.

Lời tâm truyền số 3824

Bản Ngã có thể tạo ra bất cứ thứ gì, muôn ngàn tướng trạng, muôn ngàn lý lẽ, muôn ngàn thế giới..., nó đều có thể tạo ra. Tuy nhiên, có 1 thứ mà bản ngã không thể tạo ra được, đó chính là **TÂM THANH TỊNH**, là **CHÂN TÂM** của Con, vì sao?, vì "thứ hư ảo không thể nào tạo ra thứ chân thật được".

Lời tâm truyền số 3825

Người đủ trải nghiệm trong cuộc sống, họ sẽ "vô cùng đắm thắm", vậy thế nào là đủ trải nghiệm?, các bậc thánh Tu Đà Hoàn trở lên, quyết lìa bỏ tham sân si... mới có thể vô cùng đắm thắm được. Nếu Con thấy rõ mình còn 1 gợn sóng thôi, thì phải biết mình vẫn còn là kẻ phàm phu tầm thường, cần phải cố gắng rèn luyện, chớ nên kiêu ngạo.

Lời tâm truyền số 3826

Bác sĩ có thể chữa được "thân bệnh" của Con, nhưng họ chẳng thể nào chữa được "tâm bệnh" của Con. Bậc Thánh Trí sở dĩ thân tâm an lạc, bởi đã từ rất lâu, họ thường soi sáng chính mình, từ bỏ sai lầm và tham sân si..., mỗi ngày mỗi khắc đều thanh lọc ô uế **CHO ĐẾN KHI TRONG SẠCH LẠI, VÀ BẤT KÌ CHÚNG SINH NÀO CŨNG CÓ THỂ TỰ LÀM ĐƯỢC ĐIỀU ĐÓ.**

Lời tâm truyền số 3827

Con có nhìn thấy được, đằng sau những sự cho đi là nụ cười rất hạnh phúc không?. Cho đi tài vật hạnh phúc một..., cho đi trí tuệ hạnh phúc gấp trăm ngàn lần... . **Hết thầy những bậc Thánh Trí đều cho đi vô lượng trí tuệ ở họ cả, và hạnh phúc của họ nhận lại cũng là vô lượng không thể đong đếm. Kẻ phàm thấy gom giữ mới là hạnh phúc, nhưng bậc Thánh Trí thì thấy ngược lại, CHO ĐI MỚI THẬT SỰ LÀ HẠNH PHÚC.**

Lời tâm truyền số 3828

Dạ thưa thầy, khi Con nghe kinh niệm phật về đêm, thì lại nghe có tiếng nói chuyện bên ngoài cửa, tiếng nam nữ rất đông, vậy là sao ạ?

Khi tâm dần tĩnh lặng hơn, sẽ **nghe thấy âm thanh của chính tâm trí mình phát ra, từ trong a lại da thức của mình đi ra... .** Và đôi khi cũng có thể là **chúng sinh ở chiều không gian khác trong lục đạo...**, khi tâm trí tĩnh lặng sẽ nghe thấy được, như Quan Thế Âm có thể nghe tiếng kêu khổ đau... của 10 phương chúng sinh khắp pháp giới... . Nhưng cần nhớ, **HẾT THẢY ĐỀU LÀ HƯ HUYỄN, QUAY LẠI TÂM THANH TỊNH LÀ ĐỦ, KHÔNG ĐỂ BẤT KÌ CẢNH TƯỚNG(NGOẠI CẢNH, NỘI CẢNH) GÌ LÀM "ĐỘNG TÂM(chân tâm)".**

Lời tâm truyền số 3829

Khi Con người Ta nóng giận..., họ có thể trút giận... lên người khác, chửi rủa om xòm..., nhin được thì giải tỏa bằng vui chơi, rượu chè, phì phèo điếu thuốc..., nhưng mọi cách đó đều là của người phàm phu dùm, bậc thánh không dùm. Bậc Thánh Trí khi đối diện với nghịch duyên, nghịch cảnh..., thì tâm không lay động, mọi niệm trong tâm đều thấy rõ và buông xả, "không hại mình cũng không hại người... ĐÓ MỚI THẬT SỰ LÀ BẢN LĨNH CỦA BẬC THÁNH".

Lời tâm truyền số 3830

Dấu hiệu của người sẽ có nhiều sóng gió trong đời diễn ra, đó là 1 tâm tình phức tạp, hỗn độn, bị cảm xúc, vật dục... chi phối, bị ngoại cảnh tác động... mà không làm chủ được. Con muốn đi qua "1 đời bình yên", thì trước hết "trong tâm của Con phải bình lặng", có được "nội lực" của sự hàm dưỡng.

Lời tâm truyền số 3831

Thật ra, nếu trong lòng Con không còn Tham, Sân, Si, Mạn, Nghi và Ác Kiến..., thì Con cũng không cần phải ngồi thiền, niệm Phật, trì chú... làm gì nữa cả, bởi mục đích của Thiền, Mật, Tịnh... cũng chỉ là để hóa giải những nội kết kia ở trong lòng của Con. Tâm Con trong sáng rồi, thì "tự nhiên" hết thầy các pháp đều xả bỏ.

Lời tâm truyền số 3832

Con đừng **tô vẽ** vào Thiền, Mật, Tịnh...
thứ gì nhiệm màu, **TẤT CẢ CHỈ LÀ ẢO
MỘNG, VÀ LÀ THỨ MÀ BẢN NGÃ
MUỐN THỎA MÃN...** . Chân Tâm của
Con **VỐN** thanh tịnh, trong sáng, vô
niệm..., **KHÔNG CÓ GÌ CẢ.**

Lời tâm truyền số 3833

Thưa thầy!

Tâm thanh tịnh không giận dữ,

Tâm thanh tịnh không la hét,

Tâm thanh tịnh không ngã mạn,

Tâm thanh tịnh không tự cao,

Tâm thanh tịnh không bi ai,

Tâm thanh tịnh không tranh hờn,

Tâm thanh tịnh không tham lam,

Tâm thanh tịnh không sân si,

Tâm thanh tịnh không phiền não,

Tâm thanh tịnh không hờn thua,

Tâm thanh tịnh không thấy mệt mỏi...

ạ!

SADHU!

Lời tâm truyền số 3834

Biết lấy vợ là khổ, là chậm lại Con đường giải thoát nhưng Con vẫn chấp nhận, có được tính là anh hùng không ạ?

*Anh hùng hiểu theo nghĩa nào? Hiểu theo nghĩa nào thì có anh hùng theo nghĩa ấy. Có anh hùng dân tộc, anh hùng của thân quyến, bạn bè, tập thể, xã hội..., tùy theo công lao mà người đời... phong tặng. Nhưng tất cả đó đều có dính mắc, có bóng dáng của bản ngã... . Chỉ riêng có 1 loại anh hùng không có dính mắc, đó là **KẺ MUỐN RỜI XA LUÂN HỒI SINH TỬ, SẮC DỤC, ÁI LUYẾN...**, ĐÓ MỚI LÀ KHÍ ANH HÙNG CỦA BẠC THÁNH TRÍ.*

Lời tâm truyền số 3835

Có những vị rời xa luân hồi rồi, lại quay lại luân hồi nữa không ạ?

Những vị đã rời xa luân hồi, tức đã vào **"PHÁP GIỚI TỨ THÁNH(THANH VẤN, DUYÊN GIÁC, BỒ TÁT, PHẬT)"**. Nếu họ quay lại hẳn là đã **"phát nguyện giáo hóa chúng sinh..."** nên mới quay lại.

Lời tâm truyền số 3836

Phát nguyện rồi nhưng không làm có sao không ạ?

"Ai phát nguyện?". Chúng sinh lục đạo phát nguyện thì không có chắc, vì "tín tâm không đủ", dễ thất tín, thay đổi..., còn Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền... phát nguyện, thì chắc chắn họ sẽ làm, vì "chữ tín ở họ là tuyệt đối", không nói dối trá, không nói bừa bãi, không nói 2 lời... .

Lời tâm truyền số 3837

Phiền não và vọng tưởng khác gì nhau? Bạch Thầy ạ.

Tâm vọng tưởng "là 1 dạng của phiền não" - gọi là "vô minh phiền não". Ngoài ra, phiền não còn 2... dạng nữa, là "tâm phân biệt" – gọi là "trần sa phiền não", và "tâm chấp trước" – gọi là "kiến tư phiền não"... . TÂM KHÔNG CHẤP TRƯỚC THÌ THANH TỊNH(ALAHAN), TÂM KHÔNG PHÂN BIỆT THÌ BÌNH ĐẲNG(BỒ TÁT), TÂM KHÔNG VỌNG TƯỞNG THÌ GIÁC SÁNG(PHẬT),... .

Lời tâm truyền số 3838

Ma vương theo Ta như hình với bóng, ẩn đâu cho thoát được ạ?

Người không có bản lĩnh trong sự tu tập, thì **luôn đổ lỗi cho ngoại cảnh**. Người có bản lĩnh tu tập, thì **"luôn đổ lỗi cho chính mình"**. **Phiền não của mỗi chúng sinh chính là ma vương của chính họ, "KHÔNG CÒN PHIỀN NÃO, THANH TỊNH, TRONG SÁNG... NHƯ PHẬT, BỒ TÁT... THÌ CŨNG KHÔNG CÒN CON MA NÀO TỒN TẠI NỮA CẢ"**.

Lời tâm truyền số 3839

Bạch thầy, như nào là tâm thanh tịnh rồi ạ?

GIÁC SÁNG BẢN TÂM. Không bị phiền não, cảnh duyên... chi phối mà khởi tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến..., thì tâm **TỰ THANH TỊNH.**

Lời tâm truyền số 3840

Khi Con đã trải qua nhiều sóng gió trong cuộc đời, thì **thanh âm** của Con sẽ **trở nên trầm lắng hơn**, giống như nước chảy chậm dưới đáy hồ. Người ít trải qua sóng gió, thì thanh âm **cao như sóng vỗ, mây trôi...**, lời nói đi trước cả suy nghĩ,... . **Để làm 1 người sâu sắc, tế nhị...**, ngoài việc trải qua sóng gió, bản thân của Con phải biết hàm dưỡng, xả bỏ sai lầm,... .

Lời tâm truyền số 3841

Thưa thầy, Con nhận ra, tất cả lỗi lầm do Con, không ai sai cả, chỉ mình Con sai. Con đã nhận diện rõ ràng, Con không còn thấy bị phiền não nữa, kính thầy.

SADHU!

Lời tâm truyền số 3842

Có cách nào vẫn sống bên ngoài mà không vướng bận không thừa thãi?

Có! Vẫn có cách để sống với vạn pháp mà tâm vẫn tĩnh lặng, không dính mắc. Đó là KHÔNG KHỞI TÂM THAM, SÂN, SI, NGÃ MẠN, NGHI KỊ, ÁC KIẾN... đối với "bất kì ai, bất kì chúng sinh..." nào cả.

Lời tâm truyền số 3843

Tâm đưa ra ý tưởng, thì phải hành theo nó ạ? Thưa thầy.

Đâu phải cứ nghĩ thì sẽ làm? Nghĩ là ý nghiệp, làm là thân nghiệp, tuy thân nghiệp bắt đầu từ ý nghiệp, nhưng có những thứ ý nghĩ ra nhưng do tâm có sự tu tập, hàm dưỡng, tỉnh sáng, nhẫn nhịn... nên biết đúng sai, phải trái, chánh tà..., thì sẽ chọn được thứ cần phải làm, phải tránh, tùy duyên, không dính mắc, không tham sân si... - gọi đó là "chánh mạng..."... .

Lời tâm truyền số 3844

Thanh tịnh thì có còn niệm không ạ?
Niệm thiện thì về cõi lành ạ?

Thanh tịnh niệm(niệm giác, hay tâm giác) khác với ý niệm. Ý niệm, là phiền não của bản ngã, thanh tịnh niệm xuất phát từ bản tánh của Phật, Bồ Tát... "diệu dụng trong việc hoằng pháp lợi sanh" tới chúng sinh khắp các cõi(không có bản ngã). Còn niệm thiện..., thì là thiện của thiện ác(không phải thanh tịnh niệm), nó là của chúng sinh trong lục đạo luân hồi phát khởi do tham, sân, si, ngã mạn và ác kiến... .

Lời tâm truyền số 3845

Người nhẫn nhịn mới là người bản lĩnh, là người giữ được hòa khí..., chứ không phải là "làm hùng làm hổ, thể hiện cái tôi" lên để cho kẻ khác phải run sợ, dưới trướng..., người như vậy thật ra lại là người nông nổi, ít trải nghiệm, ít giác ngộ... . Ta luôn muốn Con phải thật bình tâm trước mọi chuyện, để không tạo ra lỗi lầm cho chính mình, và tạo ra nghiệp thân khẩu ý tới người khác.

Lời tâm truyền số 3846

Bạch thầy, làm sao khi đối cảnh tiếp vật, các hành niệm tham sân si... đôi khi vẫn tự khởi lên ạ?

Niệm khởi do 2... nguyên nhân.

1 là: **do trần cảnh**, do lục căn khi tiếp xúc với lục trần mà khởi, khi **lực giác** không đủ mạnh thì bị trần cảnh chi phối, lôi kéo..., tâm liền khởi tham sân si... .

2 là: từ **a lại da thức(tàng thức)** dấy khởi, tuôn ra... khi gặp duyên.

Cả 2... chỉ cần QUAY LẠI BẢN TÂM, GIÁC SÁNG, BIẾT RÕ KHÔNG THEO... "LÀ ĐỦ". KHI LỰC GIÁC MẠNH LÊN, THÌ TRẦN CẢNH KHÔNG CHI PHỐI ĐƯỢC NỮA, PHIỀN NÃO CŨNG KHÔNG LÔI KÉO ĐƯỢC NỮA,... .

Lời tâm truyền số 3847

Bạch thầy! trong mắt người nào thì không còn ai?

Trong mắt kẻ giác ngộ thì thiên hà đại địa... hóa không, "sự vắng bóng bản ngã của chính mình, cũng chính là sự vắng bóng bản ngã của hết thảy chúng sinh vạn vật", tâm thể hoàn toàn tịch tịnh, thì muôn tướng về không(sắc tức thị không).

Lời tâm truyền số 3848

Khi tâm khởi lên ý niệm sai với giới luật hay không đúng với đạo đức, thì lại có 1 ý niệm khác khởi lên nhắc nhở là sao ạ?

Đó là trong quá trình tu dưỡng, mình cũng có được chút công phu, định lực, sức giác..., cho nên khi chuẩn bị phạm lỗi về thân, khẩu, ý..., thì tự bản tánh, lương tâm... nó hiện ra, phản ứng... để ngăn ngừa tạo nghiệp. **QUAY LẠI BẢN TÁNH, LƯƠNG TÂM TRONG SÁNG THÌ TỰ SẼ NGĂN NGỪA CÁC ÁC, TẠO NGHIỆP ẤY, THẬM CHÍ CÒN TIÊU NGHIỆP, PHIỀN NÃO... TỪ VÔ THỦY.**

Lời tâm truyền số 3849

Thưa thầy, khi nghiệp tới Con cũng cảm nhận được, tâm bị dao động 1 phần nào đấy, nhưng Con nhận ra được thì Con điều chỉnh TÂM BÌNH KHÍ HÒA lại, Con thấy được vượt qua 1 cách nhẹ nhàng ạ.

SADHU!

Lời tâm truyền số 3850

Thưa thầy, Con nhận ra TÂM THANH TỊNH mới là tâm có thể kết nối được với mọi thứ, còn tâm vọng động, phiền não... thì lại làm mất đi mọi sự kết nối ạ?.

Đúng vậy.

Lời tâm truyền số 3851

Thưa thầy, sự kết nối ở tâm thanh tịnh là đã thể nhập vào tự tánh, khi đó Ta đã trở về nguồn cội, cái nguồn cội này là cái bản thể chung của tất cả vạn vật chúng sinh, trở về tâm thanh tịnh chính là sự kết nối với tất cả rồi, đúng không ạ?

Đúng vậy!

Lời tâm truyền số 3852

Khi Con hiểu và thoát ra khỏi những tư tưởng, vọng niệm của Con, Con nhìn lại thấy nó thật đáng sợ, tất cả tư tưởng đó là sự kết nối với các cảnh giới chúng sinh trong lục đạo ạ.

Sadhu!

Lời tâm truyền số 3853

Con cũng hiểu ra rằng, đạo lí thế gian có tranh cãi muôn đời cũng không hết, mỗi người đều có cái đúng sai riêng, vì vậy mà con người Ta lúc nào cũng lí sự đúng sai theo quan điểm của riêng mình mà cãi vã inh ỏi không ngớt. Còn người giác ngộ thì chỉ biết im lặng mà nhìn, và thấy ra được sự thật là tất cả những sự vật sự việc đó nó không có gì cả, nó là sự vô thường sinh diệt ạ.

Sadhu!

Lời tâm truyền số 3854

Con lại hiểu ra rằng, vạn sự vạn vật ở thế gian này dù xấu hay đẹp, sạch hay nhơ... thì tất cả đều có lợi ích riêng của nó. Tất cả những gì có mặt ở vũ trụ này đều là sự vận hành của pháp, nó không có gì là vô ích cả. Tất cả vạn vật chúng sinh mọi người mọi loài... đều là hỗ trợ cho nhau để tồn tại ạ.

Đúng vậy!

Lời tâm truyền số 3755

Thưa thầy, Con người chúng Ta quá tham lam ích kỉ, chỉ biết vơ vét, xem tất cả mọi thứ đều là của mình rồi đem cất giữ cho riêng mình, làm tổn hại tới tất cả mọi người, mọi loài, và tất cả vạn vật chúng sinh, khiến cho tất cả đều bị tổn thương, mà không biết đến tất cả là sự kết nối cộng hưởng. Chính vì vậy mà Con người đánh mất sự lương thiện và lòng trắc ẩn ở nơi chính mình, tới cuối cùng chính bản thân lại là người nhận đủ tất cả tổn thương ạ.

Sadhu!

Lời tâm truyền số 3856

Chỉ có sự lương thiện ở mỗi người chúng Ta mới là sự kết nối khiến cho tất cả đều trở nên tốt đẹp. Thì khi đó mọi người, mọi loài, vạn vật chúng sinh, gia đình, xã hội... đều có được sự gắn kết mà khiến cho tất cả đều được bình yên. Con cảm ơn thầy đã giúp Con hiểu ra được nhiều điều tốt đẹp hơn, Con luôn cố gắng học tập ạ.

Sadhu!

Lời tâm truyền số 3857

Nguyện cho Con luôn giữ được trái tim lương thiện cho đến hơi thở cuối cùng, yêu thương được tất cả một cách vô điều kiện. Kính Thầy!

Sadhu!

Lời tâm truyền số 3858

Thật sự là "trái đất, vũ trụ..." LÀ **KHÔNG CỦA RIÊNG AI**. Nhưng Con người luôn nghĩ ra đủ thứ để "áp đặt" lên nhau, khiến cho nhau mất đi sự tự do, thoải mái..., đó là vì sự Vô Minh, Ngu Dốt... tạo ra. Không ai có quyền can thiệp lên cuộc sống của ai cả, huống hồ là can thiệp lên cuộc sống của cả 1 tập thể, 1 xã hội... . Tạo ra nhiều sai lầm, thì Con đường mà Con phải đi LÀ ĐỊA NGỤC... .

Lời tâm truyền số 3859

Bạch thầy: Biết, chỉ biết không theo..., đây là con đường đi đến lậu tận ạ?

Lậu tận, là con đường chấm dứt nghi hoặc, phiền não, vô minh... . Thấy Biết hết thấy các pháp đang diễn ra mà không theo, không khởi tham sân si..., **"TÂM THỂ TRỞ VỀ TRẠNG THÁI AN TĨNH, SÁNG SUỐT..."**, chính là con đường chấm dứt **"TẤT CẢ LẬU HOẶC"**.

Lời tâm truyền số 3860

Bạch thầy, 1 vị Tu Đà Hoàn đã đủ tiêu chuẩn vãng sanh về tây phương chưa ạ?

*Tiêu chuẩn để bất kì 1 chúng sinh nào vãng sanh cực lạc là đầy đủ "Tín và Nguyện". 1 vị Tu Đà Hoàn thì đã nhận ra Phật Tánh của chính họ, do đó đã đoạn tuyệt tâm Nghi..., tín tâm phát khởi, tin chắc mình sẽ là Phật..., **NÊN TÍN TÂM ĐÃ LÀ TUYỆT ĐỐI, CÒN HỌ CÓ NGUYỆN VỀ CỰC LẠC HAY KHÔNG LÀ Ở HỌ?, CỰC LẠC CHỈ LÀ THẾ GIỚI CỦA PHẬT A DI ĐÀ, NHƯNG TÂM CỦA CHÍNH MỖI VỊ ĐÃ KIẾN TÁNH CŨNG LÀ 1 THẾ GIỚI CỰC LẠC RIÊNG RỜI, VỀ HAY KHÔNG VỀ CỰC LẠC CỦA PHẬT KHÁC THẬT RA KHÔNG QUAN TRỌNG. BẤT KỂ VỊ NÀO THÀNH PHẬT CŨNG ĐỀU TẠO RA ĐƯỢC 1 NƯỚC CỰC LẠC***

NHƯ THỂ (MUÔN ỨC CỠ NƯỚC CỰC
LẠC ĐỀU DO NGUYỆN MÀ SANH).

Lời tâm truyền số 3861

Vậy là thế giới cực lạc không phải do nghiệp tạo ra, cũng không phải là niết bàn, mà là do nguyện lực của 1 vị Phật, muốn về thế giới cực lạc ấy phải có nguyện cùng A Di Đà Phật đúng không ạ?

Nghiệp, thì tạo ra lục đạo luân hồi..., còn muốn tạo ra thế giới cực lạc thì đương nhiên tâm phải cực lạc, phải niết bàn (trở về lại hoàn toàn với Chân Tâm, Tự Tánh) trước. Tâm không cực lạc, niết bàn, thì làm sao phải Phật?, không phải Phật thì làm sao có nguyện lực mà tạo ra thế giới cực lạc?. "NIẾT BÀN LÀ TRẠNG THÁI..., CỰC LẠC LÀ THẾ GIỚI...", 2 CÁI KHÁC NHAU NHƯNG LÀ NỀN TẢNG CỦA NHAU... . Có câu: "nào ngờ Tự Tánh năng sanh muôn pháp", Tự

Tánh... chính là Trạng Thái Niết Bàn,
Pháp... cũng bao hàm cả "Pháp Giới
Phật(trong đó có thể giới cực lạc)" ở
trong đó.

Lời tâm truyền số 3862

Khi vãng sanh, thì cái gì về thế giới cực lạc a?

"Theo nghiệp đọa sanh, mang nghiệp vãng sanh...". Đọa, là đầu thai vào 3 cõi 6 đường(lục đạo,...). Vãng, là mang nghiệp của mình tới thế giới cực lạc khi đã có đủ Tín và Nguyện, tới đó mà tu tiếp cho đến khi thành Phật. Giả như: "không còn nghiệp, không còn nguyện...", thì ngay tâm vị đó chính là thế giới cực lạc(an tịnh, trong sáng, niết bàn...) rồi, chẳng nguyện phải vãng sanh đi đâu cũng được. "CÓ TƯỚNG NGÃ, CÓ VỌNG TƯỚNG... THÌ CÓ ĐẾN CÓ ĐI, KHÔNG CÓ TƯỚNG NGÃ, KHÔNG CÓ VỌNG TƯỚNG... THÌ KHÔNG ĐẾN KHÔNG ĐI,...".

Lời tâm truyền số 3863

Nhìn chúng sinh mê lầm, sai trái... mà mỗi bước chân mà ta đi, ta đều nhỏ lệ. Ta không thể cứu được trí tuệ của Con đâu, chỉ có Con mới có thể khai sáng cho chính Con, **BẰNG VIỆC BUÔNG BỎ ĐI CÁC THAM SÂN SI CỦA MÌNH.**

Lời tâm truyền số 3864

Thầy cho con hỏi, tình thức và tình chấp có gì khác nhau ạ?

Tình... là sự luyến ái, Thức... là vọng tưởng – tình thức, là tâm vọng tưởng về sự luyến ái... . Chấp, là chấp trước, tình chấp là tâm chấp trước về sự luyến ái... . Tâm vọng tưởng và tâm chấp trước về luyến ái ấy là các dạng của phiền não trong tâm mỗi chúng sinh.

Lời tâm truyền số 3865

Con biết những gì thầy đang dạy cho Con, là để Con bật dứt được phiền não nơi Con, giúp Con có được sự tỉnh giác tuyệt đối, và Con mới có thể lĩnh ngộ được ở nơi Chân Tâm, Tự Tánh của Con.

Sadhu!

Lời tâm truyền số 3866

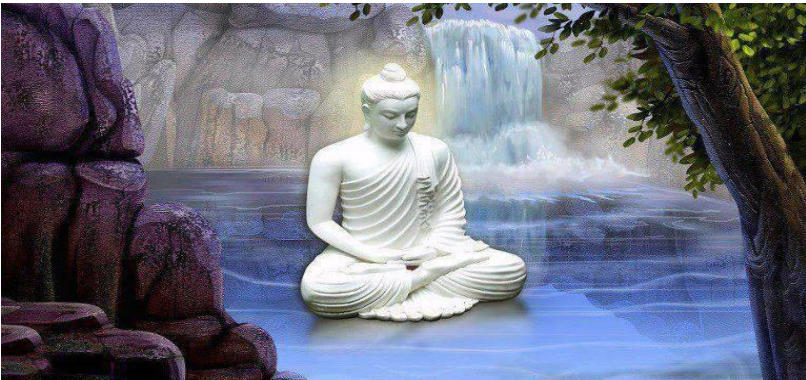
Khi Con quan sát được ý niệm khởi lên là đều có hình tướng, có bản ngã, có sự sinh diệt. Con đã hiểu được vô niệm cũng tức là vô sanh, vô diệt, vô tướng, vô ngã... ạ.

Sadhu!

Lời tâm truyền số 3867

Làm biển lớn đâu dễ?, phải nằm ở chỗ thấp nhất để đón nhận trăm sông, cùng với biết bao ô uế của trần gian thải vào. Cũng như thế, làm Bậc Thánh Trí đâu dễ?, phải hứng chịu bao lời phỉ báng, cười chê của kẻ mê muội, sân si... mà được thành tựu.

Lời tâm truyền số 3868

Ai cũng có 1 giới hạn đạo đức thôi, chưa phải là Phật, Bồ Tát... thì Con không nên đặt yêu cầu ở người khác **phải đối xử** với mình tốt như Phật, Bồ Tát... đối xử với chúng sinh được. Vì thế, bất cứ ai đối xử với mình không được tốt, thì Con cũng nên xem là chuyện bình thường, đương nhiên, không có gì phải ngạc nhiên, oán trách ai cả. **TRONG TẤT CẢ CÁC MỐI QUAN HỆ ĐỀU CÓ THỂ HÒA ÁI... ĐƯỢC, DÙ BỊ ĐỐI XỬ TỐT XẤU RA SAO..., THÌ ĐÓ MỚI THỂ HIỆN MÌNH LÀ NGƯỜI TRƯỞNG THÀNH, CHÍN CHẮN, CÓ SỰ THẤU TỎ VÀ HÀM DƯỠNG.**

Lời tâm truyền số 3869

Con cảm thấy mình đã chứng đắc,
mong thầy chứng cho con được không
ạ?

**KHÔNG TA, KHÔNG CỦA TA. TA
NÀO CHỨNG? TA NÀO NHẬN CHỨNG?**

Lời tâm truyền số 3870

Tâm từ bình đẳng, yêu thương tất cả không sân si, chỉ có sự từ bi là con chứng gì không ạ?

KHÔNG CHỨNG GÌ CẢ.

Lời tâm truyền số 3871

Vẫn biết đắc đạo vô ngã rồi, thì chẳng thấy mình chứng gì nữa. Trong kinh có nói đến 4 thánh quả. Con muốn chứng quả vị thấp nhất cũng được ạ?

1 vị Tu Đà Hoàn, vị ấy không thấy mình chứng quả vị Tu Đà Hoàn(chấp tướng chứng đắc), thì vị ấy chính là Tu Đà Hoàn, quả vị Tư Đà Hàm, A Na Hàm, A La Hán(4 quả vị hàng Thanh Văn), cho đến quả vị hàng Bồ Tát, Duyên Giác, Phật... cũng đều là như thế. Tâm còn mong cầu, chấp tướng..., thì người đó là "phàm phu chính gốc". Xả bỏ hết chấp pháp, tướng, phiền não, ngã chấp... thì sự chứng đắc, giải thoát thật sự mới tới gần.

Lời tâm truyền số 3872

Thưa thầy, vị Tu Đà Hoàn không biết rằng mình chứng Tu Đà Hoàn thì mới cần đến Phật chứng ạ?

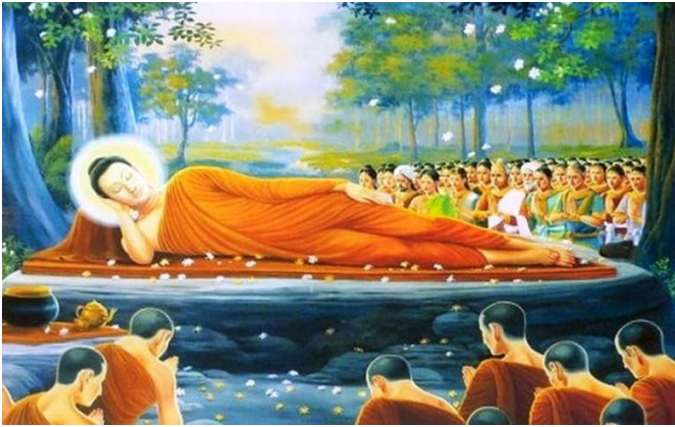
Thậm chí, 1 vị chứng tới A La Hán... rồi nhưng họ vẫn không tự biết mình là A La Hán... . Người "đã chứng đắc" hay "nhập rờng"... , họ không còn tâm nghi, tâm mong cầu, tham sân si..., thì cái mà họ tự biết LÀ "HỌ TỰ BIẾT HỌ KHÔNG CÒN NHỮNG TÂM ẤY, TỰ BIẾT HỌ KHÔNG CÒN PHẠM TÂM", CÒN QUẢ VỊ GÌ THÌ HỌ KHÔNG CẦN BIẾT HỌ NHƯ THẾ NÀO CẢ, KHÔNG CẦN PHẬT NÀO ẤN CHỨNG ĐÂU, bởi VÔ NGÃ THÌ CẦN GÌ PHẢI NHẬN CÁI CHỨNG LÀM GÌ?, CHỨNG CHO CÁI NGÃ NÀO?, "HÃY VỨT BỎ MỌI QUẢ VỊ ĐI". Tu hành là sự buông bỏ, QUẢ VỊ VÔ THƯỢNG BỒ ĐỀ

CHÁNH ĐẲNG CHÁNH GIÁC cũng phải xả (tâm chấp tướng Phật), huống hồ là các cảnh giới trong TỨ THÁNH PHÁP GIỚI? – ĐÓ MỚI THẬT SỰ LÀ THANH TỊNH, TRONG SÁNG "TUYỆT ĐỐI".

Lời tâm truyền số 3873

“DÁM” XẢ BỎ CẢNH GIỚI NÀO THÌ SẼ ĐẶNG CẢNH GIỚI ẤY. SỞ DĨ TA THÀNH TỰU QUẢ VỊ NHƯ LAI, CHÁNH ĐẰNG CHÁNH GIÁC..., CHÍNH LÀ TA KHÔNG CẦN QUẢ VỊ NHƯ LAI, CHÁNH ĐẰNG CHÁNH GIÁC... ẤY.

Lời tâm truyền số 3874

Vô nhân tướng, vô chúng sanh tướng, vô thọ giả tướng... . Sự vắng bóng của tham, sân, si, ngã tướng... chính là sự vắng bóng của bản ngã. Trong tâm con **HOÀN TOÀN TRONG SÁNG, TỊCH TỊNH**, thì đó chính là **CẢNH GIỚI CỦA NHƯ LAI**.

Lời tâm truyền số 3875

Đối với Bậc Thánh Trí, thì hạnh phúc thay khi "đón nhận" những lời xỉ vả, việc bị đối xử tệ bạc, và những nghịch cảnh đáng thương..., họ "cảm ơn" những điều đó đã đến với họ, để họ "TÔI RÈN NHÂN CÁCH và TRẢ NGHIỆP CHO CHÚNG SINH". Làm sao mà người phàm phu bình thường có thể cảm nhận được, hiểu được điều đó?, chỉ có sự giác ngộ thì mới giúp con hiểu được thôi.

Lời tâm truyền số 3875

Con đã bao giờ đối xử tệ với 1 người, mà người đó vẫn đối xử tử tế với con chưa?. Sự lương thiện, thật ra vẫn có 1 góc nhìn đáng thương nào đó "từ người đời", vì sự lương thiện bị đối xử không công bằng, nhưng thật ra trong tâm người tử tế thì họ không cảm thấy họ đáng thương đâu, "người thật sự đáng thương, chính là người mang tâm tham, sân, si, ích kỷ, tệ bạc... MÀ ĐỐI XỬ VỚI ĐỜI".

Lời tâm truyền số 3876

Trên đời này có sự công bằng đấy, những ai đã gây ra khổ đau, làm than... cho con người, xã hội..., thì họ cũng sẽ nhận lại điều xứng đáng. "Trần Gian" không phạt họ xứng đáng, thì "Địa Ngục" sẽ phạt họ xứng đáng. LƯỚI TRỜI LÒNG LÒNG, TUY THỪA MÀ KHÓ LỌT, 1 NIỆM ÁC CŨNG PHẢI TRẢ, HUỐNG HỒ LÀ HÀNH VI VÀ VIỆC LÀM GÂY TỔN HẠI TỚI CHÚNG SINH VẠN VẬT..., CHỈ CÓ KẼ NGU SI, MÊ MUỘI... MỚI LÀM. TIẾC THAY, BUỒN THAY, THẾ GIAN LẠI TOÀN KẼ NHƯ VẬY, LINH HỒN NON DẠI CHƯA ĐƯỢC TỈNH THỨC.

Lời tâm truyền số 3877

Làm sao để trả hết nghiệp ạ?

Muốn hết nghiệp thì phải DỪNG NGHIỆP VÀ TRẢ NGHIỆP.

DỪNG NGHIỆP, bằng cách **SỐNG VỚI TÂM THANH TỊNH, KHÔNG TẠO TAM NGHIỆP CỦA THÂN, KHẨU, Ý RA THÊM NỮA. TRẢ NGHIỆP** bằng cách **DỪNG TÂM TỪ BI ĐỂ ĐỐI XỬ VỚI MỌI HOÀN CẢNH, KHÓ KHĂN...** . Vì do không còn tạo nghiệp nữa, nên "**NGHIỆP CŨ**" có nhiều cỡ nào thì cũng đến lúc hết. Chỉ sợ **VỪA TRẢ NHƯNG CŨNG LẠI TẠO THÊM**, thì tới vô lượng kiếp cũng không bớt được chút nào cả.

Lời tâm truyền số 3878

Ai cũng ở trong Niết Bàn cả, chỉ có người mê mới không thấy Niết Bàn mà thôi, **TÂM GIÁC SÁNG TRỞ LẠI** thì Niết Bàn hiện tiền trong tâm của Con.

Lời tâm truyền số 3879

Khởi Tâm Động Niệm thì liền rời khỏi Niết Bàn. Tâm vọng động, phiền não... ấy, chính là tam giới, là lục đạo luân hồi hiện tiền.

Lời tâm truyền số 3880

Có thường thì cũng có vô thường, có luân hồi thì cũng có niết bàn... . An trụ trong thường, hay luân hồi..., thì cũng chẳng khác tâm chấp vào vô thường hay niết bàn... . Khi con rời bỏ, vô trụ... vào tất cả các khái niệm đối lập, nhị biên... ấy, thì tâm con mới có thể trở về trạng thái hoàn toàn TỊCH TỊNH (THANH TỊNH TUYỆT ĐỐI, VÔ NIỆM...) được.

Lời tâm truyền số 3881

Tâm CHẤP chính là nguyên nhân của các khổ..., nếu tâm không còn chấp vào bất cứ thứ gì, thì cho dù Con sống trong hoàn cảnh thế nào..., Con cũng vẫn cảm thấy tự do, tự tại, không bị dính mắc. TÂM CON HOÀN TOÀN KHÔNG CHẤP GÌ NỮA, THÌ ĐÓ CHÍNH LÀ CẢNH GIỚI CỦA BẠC A LA HÁN RỒI VẬY.

Lời tâm truyền số 3888

Tâm PHÂN BIỆT chính là nguồn gốc của mọi mâu thuẫn..., nếu tâm không còn phân biệt cái này cái kia ở trong các pháp..., thì cho dù Con sống với ai..., Con cũng không tạo ra mâu thuẫn, bất đồng, thiên lệch... nữa. KHI TÂM CON HOÀN TOÀN KHÔNG PHÂN BIỆT, THÌ ĐÓ CHÍNH LÀ CẢNH GIỚI CỦA BỒ TÁT RỒI VẬY.

Lời tâm truyền số 3883

Tâm VỌNG TƯỚNG, chính là nguồn gốc của sự vô minh, của sự hình thành tướng trạng, và các cõi..., nếu tâm không còn vọng tưởng, tạo tác ý niệm..., thì CÀN KHÔN HÓA KHÔNG, VẠN TƯỚNG TAN BIẾN... ở "TRONG TÂM CỦA CON", ĐÓ CHÍNH LÀ CẢNH GIỚI CỦA PHẬT RỒI VẬY.

Lời tâm truyền số 3884

Buông ra tất cả thì giải thoát khỏi tất cả, ngay lúc buông ra chính là lúc Con thấu hiểu, tỏ tường... vạn pháp.

Lời tâm truyền số 3885

Không Ta, Không Của Ta. Đối với tất cả các pháp, sự việc, khổ đau..., nếu Con hiểu và đưa đến điều đó, thì Con cũng sẽ đạt được sự không dính mắc, vì không dính mắc nên Con được sự tự tại, an vui..., mặc dù Con vẫn còn sống trong các pháp, sự việc hay khổ đau... ấy.

Lời tâm truyền số 3886

Khi không còn bóng dáng của các pháp, hay sự chấp giữ của bản ngã..., THÌ PHẬT TÁNH TRONG CON HIỂN LỘ, SÁNG CHÓI VÀ VĨNH HẰNG.

Lời tâm truyền số 3887

Nếu trong tâm con ko còn Tham, Sân, Si..., thì mọi phương pháp tu hành thành Phật... bày vẽ ra, **ĐỀU KO CẦN ĐẾN NỮA.**

Lời tâm truyền số 3888

Sự trải nghiệm của chính Con mới giúp Con đi đến Tri Kiến Thanh Tịnh (hiểu rõ về Chân Tâm). Muốn đích thân trải nghiệm thì phải đích thân tu hành, tức là phải thật tâm mà tu (từ bỏ tâm tham, sân, si...).

Lời tâm truyền số 3889

Tâm Con Thanh Tịnh, Bình An... Con mới "có thể" giúp Tâm người khác Thanh Tịnh, Bình An... được. Tâm Con **không còn Tham, Sân, Si...** Con mới "có thể" giúp người khác Phán Tỉnh và từ bỏ Tham, Sân, Si... ấy đi được. **Tâm Bình... thì thế giới xung quanh mới có thể Bình... theo.**

Lời tâm truyền số 3890

Khi con nhận ra "Chân Tâm", thì Tâm con đồng với Ba Đồi Chư Phật, bởi vị Phật nào cũng là sự trở về với cái Chân Tâm Thanh Tịnh ấy.

Lời tâm truyền số 3891

Không bám víu vào Pháp, thì mới có thể xả bỏ được Pháp... . Thấy Biết vạn pháp mà không sanh tâm, sẽ đưa đến cho Con 1 tâm thể tĩnh lặng và trong sáng... .

Lời tâm truyền số 3892

Khi con sống với vạn pháp, vạn duyên..., chỉ cần Con không đưa ra nhận định, phán xét, kết luận, quy chụp... gì cả, thì tự nhiên tâm thấy biết thanh tịnh hiện tiền, thấy biết nó(vạn pháp, vạn duyên...) chỉ là nó thôi..., như vậy sẽ không tạo ra nghiệp tội và bất đồng... .

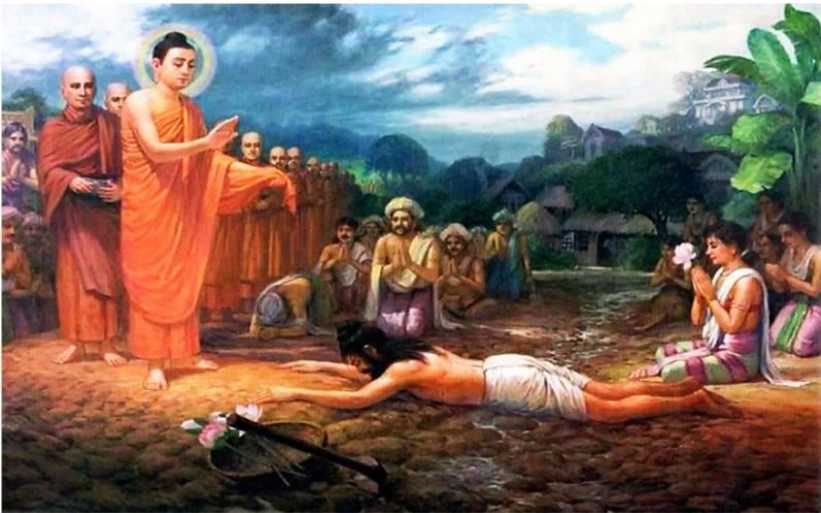
Lời tâm truyền số 3893

Sự tu hành là việc xả bỏ tham, sân, si..., mọi phương pháp tu hành chỉ là việc **bổ trợ cho sự tỉnh thức, chánh niệm...**, để thấy rõ tâm tham, sân, si... ấy nơi chính mình mà buông bỏ.

Lời tâm truyền số 3894

Ngôn từ có giá trị mang lại sự tự do cho tâm trí và thân xác, thì chỉ có người hướng đến sự giác ngộ và giải thoát mới nói ra theo cách của riêng của họ được. Một người luôn nghĩ tới bản ngã của mình, thì sẽ không có loại ngôn từ của sự giác ngộ, giải thoát ấy được.

Lời tâm truyền số 3795

Thưa thầy, thầy có phát tâm về thế giới cực lạc không ạ?

Tâm cực lạc thì ở đâu cũng là thế giới cực lạc cả.

Lời tâm truyền số 3896

Vậy thế nào là Tâm cực lạc ạ?

*Là tâm không có tham, sân, si... và
phiền não..., tâm ấy luôn thanh tịnh và
tỉnh sáng, vô niệm và vô cầu... .*

Lời tâm truyền số 3897

Nếu 1 người có tâm cực lạc như vậy, thì họ có thể phát nguyện về bất kì 1 cõi nước cực lạc nào đúng không ạ?

Tâm họ đã là 1 cõi nước cực lạc rồi, thật sự là họ không còn sự mong cầu gì nữa, hơn thế, "tất cả các cõi nước cực lạc đều giống nhau, không có danh giới...(ý nghĩa của Đại Đồng), và chung 1 bản thể là Chân Tâm, Tự Tánh". Họ đã ở trong đó rồi thì họ còn đi đâu nữa?

Lời tâm truyền số 3898

Con và Thầy có thể gặp nhau ở thế giới cực lạc được không ạ?

Tất cả chúng sanh... thật ra đang ở trong một **đại thế giới cực lạc** rồi. Chân Tánh không đến cũng không đi, không sinh cũng không diệt, vô tướng và vô tâm... .Tánh Tánh là tương đồng, tương thông..., nếu có thể hiểu tột lí ấy, thì ai ai cũng là bất tử và thường thường bên nhau, cần gì phải hẹn?.

Lời tâm truyền số 3899

Vẻ đẹp của sự Giác Ngộ là **KHÔNG BỊ RẰNG BUỘC**, cả ở thân xác lẫn tâm hồn đều được tự do và thanh tịnh... – đó chính là vẻ đẹp mà **một đời người đi qua, nhất định phải đạt được**, nếu không thì thật sự Con **LÀ NGƯỜI ĐÁNG THƯƠNG ĐẤY**.

Lời tâm truyền số 3900

Vì Con chưa **"dám bỏ"** nên con chưa được tự do, khi con **"dám bỏ rồi"** thì sự tự do sẽ đến với Con.

...Hết...

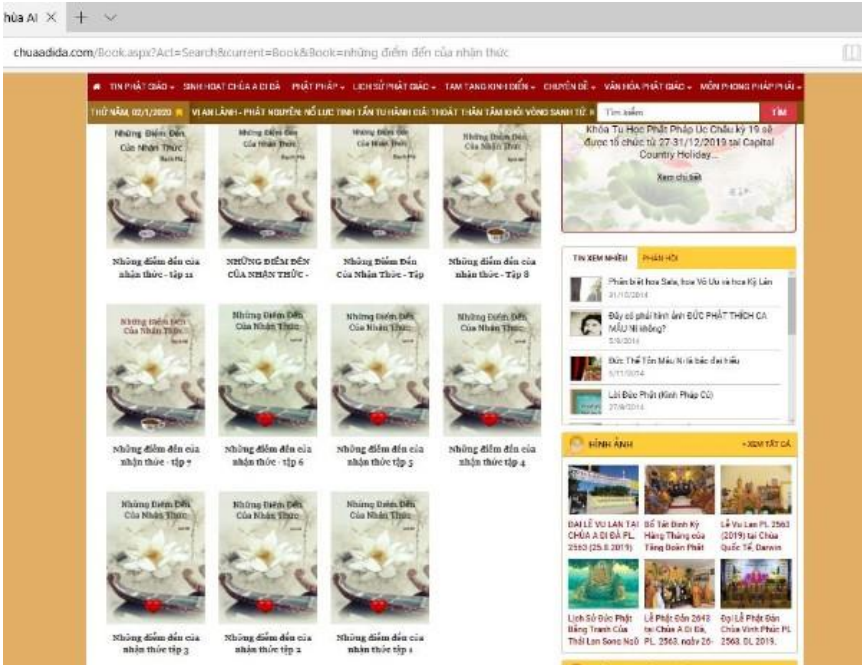
Lời nhắn nhủ của tác giả!

Quý đọc giả có thể chia sẻ file sách hoặc in tặng... tác phẩm này cho bất kì ai mà đọc giả yêu mến!

Mọi cá nhân, tổ chức... nếu cần dùng lời của Bạch Mã để sử dụng vào bất kì công việc gì có lợi ích cho mình, cho đất nước, cho xã hội... xin hãy tùy ý sử dụng - Bạch Mã không giữ cho riêng mình!

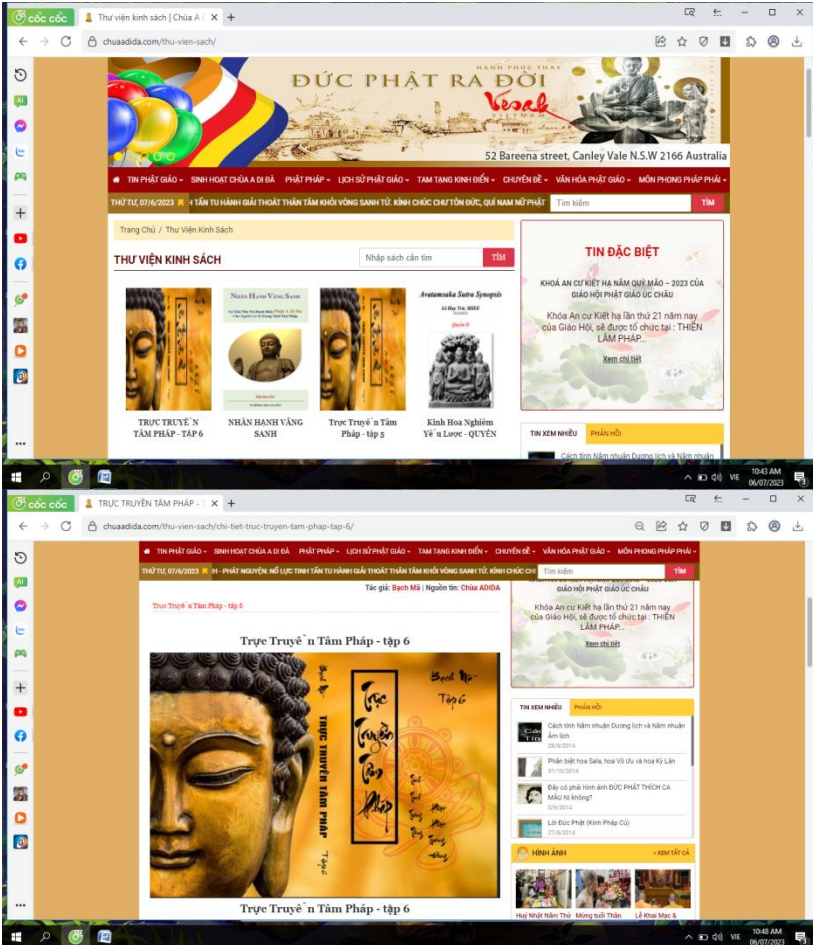

Ngoài cuốn sách nhỏ này, Bạch Mã còn viết bộ sách: "Những điểm đến của nhận thức"(15 tập). Để lấy File PDF và bì sách - các bạn có thể gõ vào công cụ tìm kiếm [Google] từ khóa: [những điểm đến của nhận thức], có nhiều trang mạng đã đăng tải lên. Đầy đủ nhất(15 tập) là trang <http://www.chuaadida.com/thu-vien-sach/> rồi gõ vào ô [Nhập sách cần tìm] từ khóa [những điểm đến của nhận thức], tất cả các tập đều hiện lên.

Hoặc các bạn gọi cho Bạch Mã theo SĐT + ZALO: 0933.03.6600 Bạch Mã sẽ gửi File cho các bạn tự làm, hoặc Bạch Mã sẽ nhờ chỗ làm sách mà Bạch Mã quen biết, họ sẽ làm và gửi phát nhanh cho các bạn Bộ Sách Toàn Tập đầy đủ này, có bao gồm cả cuốn "Trời Đất Sắp Xếp", "Thuận Theo Tự Nhiên", "Rỗng Lặng & Trong Sáng", và bộ sách "Trực Truyền Tâm Pháp (13tập)" này(tổng 31 cuốn) !

Trân trọng & cảm ơn!
Adidaphat!

Các bạn vào link:

<https://chuaadida.com/thu-vien-sach/>

Tìm đọc các tập Trực Truyền Tâm Pháp nhé.

Trang TikTok: tiktok.com/@bachma_trongsang

P **Trúc Truyền ...**

Bạn có suy nghĩ?

@bachma_trongsang

0 Đã follow | **10.4K** Follower | **388.0K** Thích

Sửa hồ sơ | Chia sẻ hồ sơ |

bach mã

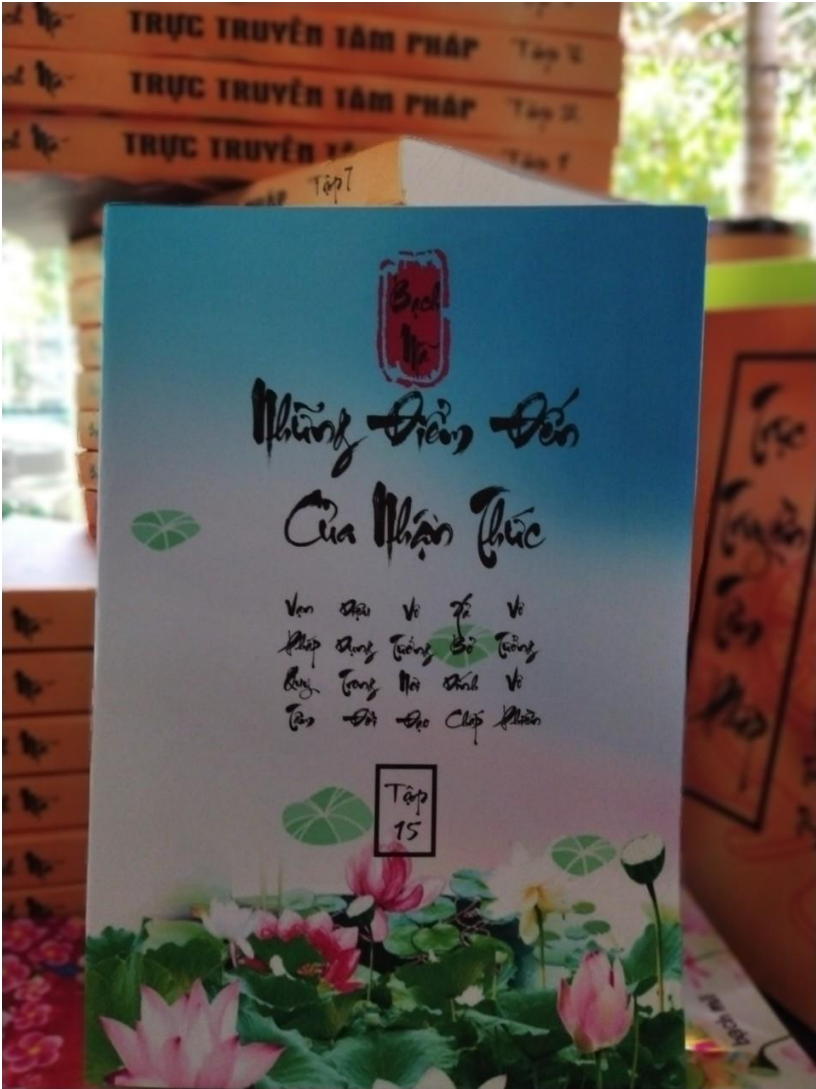
TikTok Studio | Đơn hàng của bạn | Phần t

Tăng lượt xem với danh sách phát >

Đã ghim **Đã ghim** **Đã ghim**

52.3K **4176** **127.4K**

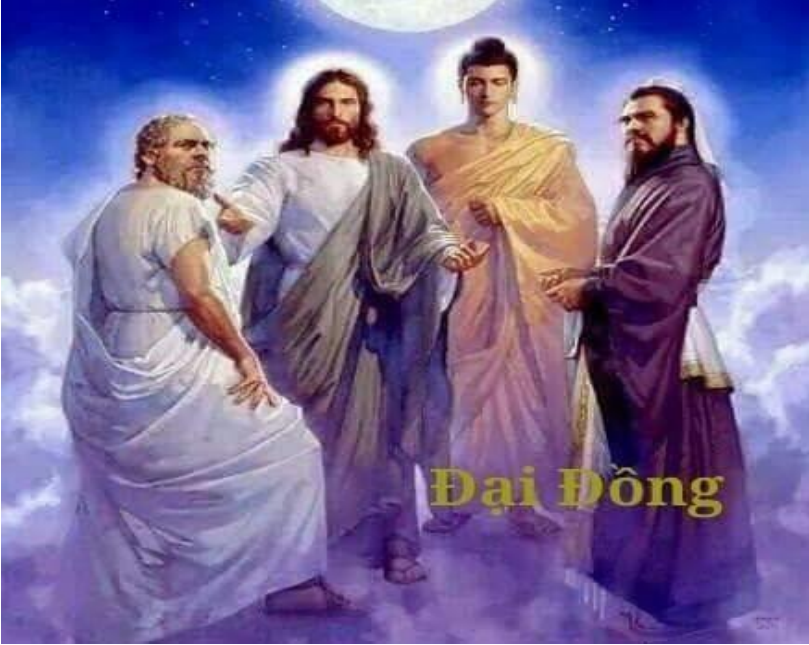
Trang chủ | Cửa hàng | | Hộp thư **9** | Hồ sơ

BẠCH MÃ CHÚC BẠN
LUÔN BÌNH AN VÀ HẠNH PHÚC

*Ngày hoàn thành: 15/01/2025
Tại Chung Cư IEC Thanh Trì,
Thành Phố Hà Nội.*